

DESLIONS, ANTOINE

**De Cultu B.V. Mariae, Elegiarum Libri Tres.
In Lucem Novissime Reproduc**

Tyrnaviae : Typis Collegii Academici Soc. Jesu,
1770

EOD - milióny knih z katalogů knihoven více než 10 evropských zemí jsou nyní k dispozici jedním kliknutím myši.

Děkujeme, že jste si vybrali EOD!

V evropských knihovnách jsou uchovávány milióny historických i novověkých knih. Velká část těchto dokumentů může být nyní velmi jednoduše k dispozici v podobě elektronické knihy - eBook. Požadovaný titul si můžete kdykoli objednat prostřednictvím online katalogů knihoven zapojených do projektu EOD (eBooks on Demand – elektronické knihy na požádání). Tištěnou knihu převedeme do digitální podoby a zpřístupníme v elektronické podobě.

Co Vám můžeme nabídnout. (a proč využívat službu EOD)

- ⇒ Získáte téměř identický dojem, jako kdybyste si prohlíželi originál.
- ⇒ K prohlížení elektronické knihy stačí běžný software, samozřejmostí je možnost zvětšení stran nebo jednoduchá navigace.
- ⇒ Můžete si vytisknout jednotlivé strany nebo celou knihu.
- ⇒ K dispozici máte vyhledávání jednotlivých slov z plného textu knihy.*
- ⇒ Jednoduše zkopírujete obrázek nebo část textu a přenesete je do jiných aplikací, např. textového editoru.*

* Nelze poskytnout u každé knihy.

Podmínky služby

Objednáním služby EOD přijímáte podmínky stanovené knihovnou, která vlastní knihu. EOD poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům výhradně pro osobní potřebu, komerční využití není dovoleno bez svolení vlastníka dokumentu.

- ⇒ Všeobecné podmínky - česky: <http://books2ebooks.eu/odm/html/vkol/cz/agb.html>
- ⇒ Terms and Conditions in English: <http://books2ebooks.eu/odm/html/vkol/en/agb.html>
- ⇒ Terms and Conditions in German: <http://books2ebooks.eu/odm/html/vkol/de/agb.html>

Více o projektu

Službu EOD nabízí již 18 knihoven z více než 10 evropských zemí. Podrobné informace o projektu získáte na <http://books2ebooks.eu>

Universitní knihovna, Olomouc

600.658

Ex libro
Francisci Keyser
Docto.

~~6257~~

ANTONII DESLIENS
E SOCIETATE JESU,

DE CULTU
B. V. MARIÆ,
ELEGIARUM

LIBRI TRES.

IN LUCEM NOVISSIME
REPRODUCTI.

Biblio

theca

Seminarij

Abbasquis

TYRNAVIÆ,

TYPIS COLLEGII ACADEMICI SOC. JESU,
ANNO MDCCLXX.

B III out 271

600.658

19. VI 1962

16834

C E N S U R A.

HOs quisquis Elegos mente benevola leges,
Relegesque, certo certius miraberis;
Qui fiat, ut in hac ingeni atque carminis
Nervositate tanta sit suavitas:
Qui fiat inquam, ut in hac amoris, ac styli
Suavitate tanta sit nervositas.
Adeoque, si in cognomine Auctorem inspicias,
Statim habebis, unde celebre Samsonis putes
Ænigma te solvisse, quando dixeris:
Quid MELLE dulcius, & LEONE fortius?

*Ita ex auctoritate Reverendissimi Domini
Episcopi Atrebatensis censeo*

FRANCISCUS FOURNETIUS,
E Soc. JESU, S. T. D.

✂ ☼ ✂

NOBILISSIMIS
AMPLISSIMIS
ORNATISSIMIS
SODALIBUS
B. V. MARIÆ.

*Iderat inscripti titulum mea Diva libelli:
Vive, ait, ardoris care Poeta mei!*

*Edidicere meos certe tua carmina sensus;
Quamque docent, meus hac arte paratur amor.*

*Sape ego, dum nostros ignes cantare parabas:
Suggesti numeros, aptaque verba dedi.*

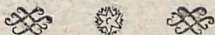
*Sint licet exiguae, vivent, mea cura Camæne;
In tua nec durus carmina livor erit.*

*Te toga, teque sagum dextra versabit amica:
Noster erit tanti causa favoris amor.*

*Vise meos, quos Scaldis habet, Scarpusque, clientes,
Et quos Lisa suis, & Mosa lambit aquis.*

*Novi ego, quis Belgas animus, quis concitet ardor:
Ardor ab injecto fomite major erit.*

*His tu, ne dubita, gratos inscribe labores:
Injicient avidas in tua scripta manus.*

Desierat; bona fors, dixi, gratumque libellis
Imperium! o Musæ fata beata meæ!

Jam mihi cœlestes videor diffundere flammæ
Undique, quam late Belgica terra patet.

Belgica terra parum est, spargent se latius ignes.
Totque videbuntur, quot mea Diva locis.

Iste MARIA! tuos scribi volet inter alumnos:
Colligit hic vernas in tua ferta rosas.

Ille verecundi fines transire pudoris
Abnuet, exempli vis erit ista tui.

Atque aliquis nostræ captus dulcedine musæ;
Quis mihi, quis, dicet, Pectore gliscit amor?

Ite elegi, jactare faces; quique hanserit illas,
Carmine jactatas sentiat esse meo.

Quare age, quem Virgo primo sub flore juventæ,
Castra Sodalitii jussit inire sui:

Da mihi te placidum, nec nominis immemor hujus;
Inque meas artes, & tua sacra veni.

Et modo præbe oculos, præbe modo versibus aures;
Et modo judicio singula pende tuo.

Illic invenies magnæ præconia Matris:
Invenies cultus edita signa tui.

Obsequiique modos, & nomina mille videbis:
Atque aliquid, pietas quo tua crescat, erit.

Quosque cano, festis Dominae capiere diebus:
Credibile est ipsam sic quoque posse capi?

Premia nec deerunt: prætiis invitat Amantes:
Illa suos frustra non sinit esse probos.

Sic tibi, quem semper studiis animoque requiris;
Virginis aspiret non abiturus amor.

*Sic tibi fecundos meritis crescentibus annos
Augeat, & flammæ semina casta tuæ.*

*Non mea sunt tanti, semel ut præcepta legantur:
Sed tamen his præzium non leve, Virgo facis.*

*Quisquis ad ista parat faciles advertere vultus,
Tutelam, quæso, sentiat ille tuam.*

*Et puto factura es, vel si non ipse rogarem:
Accedet numeris gratia tanta meis.*

*Non ego laudari cupio: laudari abunde
Si te, Diva! meo carmine doctus amet.*

**NOBILISSIMIS
DOMINATIONIBUS VESTRIS**

Addictissimus

ANTONIUS DESLIONS

Soc. JESU.

ANTONII DESLIONS
E SOCIETATE JESU
DE CULTU
B. V. MARIÆ
ELEGIARUM
LIBER PRIMUS.

ELEGIA I.

*Sibi, & Lectori B. V. MARIÆ
præsidium postular.*

Iva tuas laudes, & amandi dicere
leges
Incipimus: cœptis sis, precor, æqua
meis.

Et pariter vati, pariter lectoribus adsis:

Utraque præsidio est causa fovenda tuo.

Nec sine te quidquam poterunt audere Camœnæ:

Nec sine te quidquam pagina lecta dabit.

Sic neque fax urit, nec quemquam sauciat arcus,

Si sine nervo arcus, & sine luce faces.

Nec lyra dat blandos, nec raucos buccina cantus!

Est animanda suis ista : vel illa modis.

Cum bene depresso gemuit sub vomere taurus ;

Si sitiunt , arent arva , laborque perit.

Arte ratem remoque regat : si deficit Auster ,

Typhon in ignava brachia lassat aqua.

At tibi sunt flammæ : flammis ardebimus istis.

Ut solet injecta spica Cilissa face.

Tendeturque mihi per te non debilis arcus :

Virgineaque reges spicula nostra manu.

Et modo quodcunque hoc vocisque ; lyræque sonabit,

A te , quæ caneris , spiritus omnis erit.

Nec patiere siti steriles arefcere avenas :

Utilibus segetes ipsa rigabis aquis.

Et placidis Zephyris , quo tu me cunque vocabis ,

Ingenii curret cymba soluta mei.

Gratia , Diva , tibi ! per quam felicibus orsis ,

Dedicat obsequiis se mea Musa tuis.

ELEGIA II.

Pueritia B. V. MARIÆ dicanda.

Prima MARIA tui florem sibi vindicet ævi :

Gratius est illo tempore munus , amor.

Dum primum tenero lascivit bucula cornu ;

Hostia votivis tunc cadit apta focus.

Et dum vere novo primos rosa pandit honores ;

Blandius aspirans aera mulcet odor.

Agricolæ votis melius responderit arbos ,

Si ferat ante suam mitia poma diem.

In

Ingenium quis nescit apis , quæ divite partu
 Fundit Aristæo dulcia mella suo ;
 Prima sub egelidos Maji confecta tepores
 Munera , nescio quid nectaris instar habent.
 Altera quæ veniunt Autumni frigore primo :
 Degenerant vernis inferiora favis.
 Sic placet in puero ; sic est gratissima virtus ;
 Dum meritis annos prævenit illa suos,
 His , ego quæ moneo , quondam prælusit Aquinas
 Virginis eximio captus amore puer.
 Angelicum quæ signat Ave , dum forte papyrum
 Ungue tenet , matrem surripuisse ferunt.
 It puer in lacrymas (damnum sensisse putares :)
 Perstat , & in lacrymis pars bona vocis inest.
 Parce crepundiolis mater placare puellum :
 Quæ sistat gemitus , sola papyrus erit.
 Quid si virgineas , dicas prostatus ad aras ,
 Te stabili , Virgo ! virginitate colam !
 Gratulor Edmundo , cui , dum cœpisset amare ,
 Felix est voti copia facta sui.
 Arsit , & immodico correptus amore , MARIAM
 Ambiit , & sponsæ cœpit habere loco.
 Accipe me , dixit , nostros testatus amores
 Annulus articulos vinciat iste tuos.
 Atque utinam æternos ut circulus indicat annos ,
 Sic meus æterna lege perennet amor !
 Et puer incaluit visa Gonzaga MARIA ,
 Si modo sit , qui sic novit amare , puer.
 Ite voluptates , mollesque Cupidinis arcus :
 Nil mihi vobiscum est : hæc mea dixit , erit.

IO DE CULTU B. V. MARIÆ

Servavitque fidem , sed & hæc fervavit amorem ;
Non aliam ardenti passa nocere facem.
Quare age , dum primus vernat tibi sanguis , & ætas ,
Sint tua virginitas ; sint tua vota , pudor .
Nec divæ melius quam virginitate placebis .
Hac cepit Superos , hac cupit arte capi .

E L E G I A I I I .

*Texitur corona B. V. MARIÆ
Lectioe Rosarii.*

Siste , precor , tot sacra tuæ mysteria menti ;
Quot specie flores versi-colore leges .
Sive rosas niveo similes candore ligustris ;
Seu Tyrio mavis murice purpureas .
Dum tibi jucundæ propones gaudia Matris ;
Gaudia candidulas noveris esse rosas
Dum pia sollicitæ recoles lamenta Parentis ;
Illa rubris venient assimilanda rosis .
Incipe : namque meti gestit lætissima florum
Purpura , lacteolis associanda rosis .
Fortunata manus , casto quæ pollice flores ,
Sertaque virginis crinibus apta paras !
Adveniet Regina , pios visura labores :
Adveniet ferti capta decore tui .
Novimus , ingenuum quo sit dignata clientem
Munere , qui crebrum ferre solebat Ave .
Quotquot Ave facili solitus proferre labello ,
Ore rosas totidem fundere visus erat .

Floribus ex illis Virgo fecisse coronam.
 Fertur , & augustis imposuisse comis.
 Nec modo sunt Dominæ jucunda Rosaria; verum
 Mille spei causas , mille salutis habent.
 Vir fuit , & quicumque volet cognoscere , cultor
 Virginis , at magnas inter , avarus , opes.
 Jussus ad offensi quondam se Judicis urnam
 Sistere , conspecto palluit ipse foro.
 Heu quid agat ? meritis lanx tendit inanis in auras :
 Subsedit culpis altera pressa suis.
 Auxilium ! auxilium , clamat ; ne Diva morare :
 Tam cito vix dixit , quam cito sensit opem.
 Ecce levi imposuit sua Virgo Rosaria lanci ,
 Et misero in dubia morte patrona fuit.
 Sic juvat , & tanti est gratæ promissa Parenti
 Non intermisso plectere ferta die !

E L E G I A I V.

Ineunda a puero Sodalitas B. V. MARIÆ.

CAstra Sodalitii primum subeunda docebo :
 Et bene ; nam Dominæ sunt ea castra meæ.
 Hic pia , relligio fixit tentoria : fixit
 Candida simplicitas , & sine labe pudor.
 Hic nemus , & variis distincta coloribus Hybla
 E quibus ingenuæ , mella paratis , apes.
 Hic Mariana suas clementia ponit olivas :
 Hic sua virgineus lilia ponit amor.
 Hic est Parthenici sedes , & tota Senatus
 Curia , quam complet numine Diva suo.
 Quis.

Quisque litat sacros , pretiosa Rosaria , flores ,
 Pofcit , & omnis habet talia pensa dies.
 Quisque laboranti folatia blanda sodali ,
 Quisque piis gratam manibus addit opem.
 Quisque quot hebdomadis Myftæ deponit ad aures
 Crimina , nec legis claudicat ifte tenor.
 Utque animo valeat , fe corpore pascit JESU ,
 Menstrua cum folitum luna peregit iter.
 Cætera prætereo ; nam pandit cætera codex ,
 Quem , puto , Virgineæ compofuere manus.
 Invenies illic Speculum , quod profit amanti :
 Illud erit Dominæ vita legenda tuæ.
 Ater, an albus homo es, melius quo cernere poffis ;
 Judicium speculi , nil fimulantis , adi.
 Proderit ipfe labor. Formæ studiofa colendæ
 Fæmina dum fe fe comparat, annus abit.
 Hæret, & oppofito fpeculatur in æquore vultum :
 Si tegis incautas , væ tibi menda , genas.
 Sedula deprenfos caftigat fpongia nævos ,
 Et totam faciem cenfor ocellus obit.
 Unicus e cunctis peccet fi forte capillus ;
 Figit eum fumpta non patienter acu.
 Tantæ molis opus nitido procedere vultu ,
 Suggestumque fæ difpofuiffe comæ !
 Ut mentem exornes , quid non mediteris , oportet:
 Exspolia corpus mente , cadaver erit.
 Hic ego te fic opto rudes effingere mores ,
 Dum fimilis Dominæ confpiciare tuæ.
 Sic oculos , fic Diva manus fic ora ferebat !
 Sic oculos , poft hac , ora , manusque feres.
 Quid-

Quiddam virgineis cœleste micabat ocellis:
 Hic atque ille sacri præco pudoris erat.
 Et tua virgineum fac spirent lumina amorem,
 Sintque pudicitiae signa gemella tuæ.
 Nullos Diva sales, nec inania verba profudit,
 Tu neque verba levi profer inepta joco.
 Diva libris Vatum penitus defixa vacabat;
 Plena quibus cœli nectare musa fuit;
 Sic te detineat Vatum laudanda piorum
 Pagina, divinus quam peraravit amor.
 Et fuge molliculo ridentes, carmine musas.
 Et fuge blanditiis scripta jocosa suis.
 Cur præceps in aperta ruis discrimina? mors est
 Hic auceps; versus, retia; lector avis.
 Diva puellares fucos, crinesque paratos
 Oderat, unde tibi tela Cupido facis.
 Ite alio, dices, speciosa pericula, vultus:
 Ite, pudicitiae pessima damna, comæ.
 Fronte, vel ore meo forsan spectantibus obsim?
 Ah! potius pereat frontis, & oris honor.
 Nolim ego sic lædi, vel lædere! formaque, mentem
 Si potes informem reddere, forma vale.
 Et tua cæsaries (utinam sim vanus haruspex!)
 Fors spoliū quercus, fors cibus ignis erit.
 Davidides cur glandiferis suspensus adhæsit
 Frondibus? in promptu est causa, comatus erat.
 Sunt apud infernos etiam, qui vindice vellunt
 Pollice compositas in statione comas
 Vera equidem monui: quisquis mea verba sequetur,
 Fiet ab aspecta Virgine virgineus.

E L E G I A V.

*Quibus officiis totius diei decursu B. V.
MARIÆ demerenda.*

NEc, si parva putas, quæ do præcepta, relinque.
Maxima de parvis flumina cernis aquis.

Quid minus est grano? granum producit aristas:

Et glans parva, suo tempore, quercus erit.

Fortis erat Samson, & quod mirere, capillis

Instita vis ipsis, & vigor omnis erat.

Nulla dies abeat, quin officiosus amore

Aliger inscribat præmia digna tuo.

Quin te Sol etiam Divæ bona verba precantem

Conspiciat surgens, conspiciatque cadens.

Hæc prior officii sit linea ducta. Secundam

Duc mecum radio nobiliore notam.

Ergo reducit ubi primos aurora labores,

Et revocat famulas ad statâ pensa manus:

Cum sua jam Reges, jam publica cura patronos

Urit, & ignavi pectoris esse vetat:

Excole virgineum, tua munia, gnavus, amorem.

Mille tibi causæ, cur opereris, erunt.

Seu quod inis, seu claudis opus, comitte **MARIÆ**,

Non erit officii gratia vana tui.

Nec te prætereat tacitis progressibus hora;

Proposito veniet quælibet apta tuo.

Si tamen immineant non pauca negotia, quæ te,

Fide cliens, parcum temporis esse velint:

Exiguo sermone jube salvere **MARIAM**:

Invenies verbis pondus inesse meis.

Progredior. Medium sol attingit igneus orbem?
 Ardores solis, fac, tuus æquet amor.
 Sive fatum illæsa recolas de Virgine numen;
 Sive tuæ memores grande salutis opus.
 Vesper adest? nec erit cum vespere finis amori:
 Hesperus ille tui vesper amoris erit.
 Bernardinus iter, si vis, designat eunti.
 Carpere quis tali principe nolit iter?
 Porta fuit Senis Camullia nomine: dives
 Virginis effigie; cætera pauper erat.
 Sedulus hanc casti ritu rivalis adibat,
 Sol ut in Hesperio merferat amne caput.
 Quo te, Bernardine, pedes? matertera quærit,
 Somniferos quoties luna reducit equos?
 More proci, ni fallor, amas. Non falleris, inquit:
 Sum novus Endymion, me nova Luna rapit.
 Una puella suis pridem me cepit ocellis:
 Et fateor, vinctum me tenet unus amor.
 Horrui ad tales matertera pallida voces,
 Inque metus causas ingeniosa fuit.
 Improbe cede metus! sibi Bernardinus amicam
 Ingenuæ matrem virginitatis habet.
 Multa tibi poterit Camullia dicere porta:
 Virgineus poterit dicere plura pudor.
 Qui toties oculos in imagine fixit amator,
 Hic cor fixurus, si licuisset, erat.
 Sic quoque tu, sic castus, ama: sic vespere sero,
 Obsequiis Dominam demerere tuam.

ELEGIA VI.

Colendum B. V. MARIÆ Nomen.

Obssequio se prodit amor. Testatur amorem
 Quolibet obsequii munere, quisquis amat.
 Nomen ut ille sacræ perceperit aure MARIÆ ;
 Exhibeat, meritis duod sibi poscit honos.
 Hungare testis ades, nomen proferre MARIÆ
 Quum vetuit quondam religiosus amor.
 Scilicet hanc patria Dominam pietate vocabas :
 (Hæc pietas, Stephano sceptrâ tenente, fuit.)
 Deque genu, Dominæ si quis meminisset, honorem
 Reddere servitii pars erat una tui.
 Talis & Hermanus : quoties de nomine Divæ
 Sermo fuit, toties oscula fixit humo.
 Et stetit obsequio pretium. Nam suavia terræ
 Submissis nunquam præbuit ille genis ;
 Quin subito halaret tactæ telluris ab imo,
 Missus ut e varia messe Sabæus odor,
 Si lubet, & fas est, numero referatur in illo
 Joscus, Arthesiæ luxque decusque meæ.
 Nescit amor non esse sua fœcundus in arte :
 Ingeni spargit semina sponte sui.
 Carmina quæ possunt nomen conflare MARIÆ,
 Seligit e modulis, Rex Solymæ, tuis.
 Certa fides vati : non fingunt omnia vates.
 Et mihi Bertino fingere teste nefas.
 Divus ut assiduo traduxit tempora cantu ;
 Emoritur, posthac non moriturus olor.

Auribus e geminis, gēminoque elumine: quis non
Obstupeat? totidem promicuerē rosæ.

Quinta sed ex sanguī quæ pulchrior ore virebat;
Prodigii Arthēsiis omnibus instar erat.

Quam pretiosa tuos ornabit laurea crines;
Verna tuum, Josci, si rosa corpus obit!

Sunt, quibus eximios ardor novus afflat amores,
Abdita quando sub hoc nomine sensa notant.

Sive vocent Dominam, Dominæ gratantur honori.
Servitiumque illis dulce vocatur onus.

Sive vocent Stellam: Stella rapiuntur ab illa,
Dirigit in portus quæ vaga vela suos.

Sunt, quibus extremis errat dum vita labellis,
Hoc fuit audito nomine dulce mori.

Plura docebit amor. Festam tamen incipe lucem
Ducere, qua primum dicta MARIA fuit.

E L E G I A VII.

Colenda B. V. MARIÆ Imago.

ET similem visa præstabis imagine cultum:
Si nescis, Dominam signat imago tuam.
Forma potens illi summum dat in omnia regnum,
Inque animas quiddam Numinis instar habet.

Exemplo Ismerie est Phari stirps inclyta regis,
Quæ primum aspecta Virgine capta fuit.

Scilicet audierat cœlo fulgere MARIAM;
Cui decor, & formæ gratia mira foret.

Hanc sibi captivos optat effingere Francos,
De qua non modice quisque locutus erat:

Magna petis , subdunt : sed enim si tanta videndæ
Cura tibi Divæ , tanta cupido subit ?

Illius effigiem tenui tentabimus arte.

Nam tuus in miseros ; plura meretur amor.

Talia pollicitos angit cura unica fratres

Tela manu doctos , cœla movere rudes.

Matris ubi cœlestis agi rem denique cernunt ,

Suppliciter cœlo quisque tulere manus.

Nox erat in cursu. Sopor insperate precantes

Opprimis , & tenebris lumina fessa tegis.

Interea vigili speratum munus olympo

Labitur , artificii sculpta tabella manu.

Fallor ? an æthereo carcer splendore coruscet,

Et sonat æthereo carmine læta domus !

Desine somne tuo captos urgere veterno :

Confectum videant , quod meditantur , opus.

Evigilant , visoque pavent fulgore : **MARIÆ**

Cernimus effigiem , vox tribus una fuit.

Nec satis aspecta fatiant sua lumina Diva ;

Quo plus aspicitur , plus quoque Diva tenet.

Nobilis Ismerie (quis fallere possit amantem ?)

Carceris Eoo limina sole subit.

Illam decus stupet egregium , vultusque **MARIÆ** ;

Quodque ignorat adhuc , numine visa rapi est.

Ah ! pereat Mahomet , fletu solvente stuporem

Clamat , & impietas illa paterna , vale.

Accipe me , Virgo , tua me in sacraria dono ;

Quaque colunt Franci , te pietate colam.

Dixerat , & subito Francis comes addita Memphim

Deserit , inque tuos , Gallia , tendit agros.

Tu quoque fige cliens avidos in imagine vultus ,
 Quæ tua cœlestes mittat in ossa faces.
 Et dices , si forte rogant , mortalia cur non
 Amplius aspicias ora ? MARIA vetat.
 Te miserum ! si prætuleris simulacra , pudori
 Quæ probra virgineo non abolenda ferant.
 Fœda quis esse neget simulacra Cupidinis arcum ?
 Frons Pharetra est , oculi spicula , meta fumus.
 Liligeri Lodoicus honos , & gloria sceptri ,
 (Quem pietas dixit relligiosa Piam.)
 Aula , pharetratæ studiis addicta Dianæ ,
 Sive avibus ferret retia , sive feris :
 Virginis aëria figebat in arbore signum ;
 Araque , quo votum mitteret , arbor erat.
 Quare age , qui claudis denfos indagine saltus ;
 Aut laqueo pavidas ludificaris aves ?
 Si quid habes animi , si quæ pietatis imago est ,
 I , preme , quo pulchrum dux pede pressit , iter.
 Sic te divus amor ; sic te pulcherrima cœli
 Regia , cultorem Virginis esse velit.

E L E G I A V I I I .

*Cultui B. V. MARIÆ Sabbato
 vacandum.*

TU quoque perpetuo venerabere Sabbata cultu :
 Sabbata virgineos inter habenda dies.
 Joverit ante tuæ figi simulacra MARIE
 Lampada , quam solida vivere luce velim.

Atvatico dudum placuit mos ille clienti,
 Sabbata succensa qui colit ista face.
 Mercibus insignes oculo percurrere tabernas:
 Fax radios Dominæ spargit ubique mex.
 Hæc aliquis si parva vocet? sunt parva fatemur
 Munera, portentis sed celebrata suis.
 Cerea fax arde, Silvæ quondam incola dixit,
 Imos, dum redeam, Virginis ante pedes.
 Arsit, & ille redux illæsa ellychnia cera
 Obstupuit flammæ continuasse suas.
 Alter virgineis funale dicaverat aris,
 Cum nova militiæ cingula sumpsit eques.
 Alta maris dum forte secat, nigrescit ab austris
 Æquor, & effusis decidit imber aquis.
 Ventus, & unda suas acuunt in prælia vires:
 Sidus ubi es? certam navita poscit opem.
 Cereus in mediis visus radiare tenebris:
 Talis erat, qualem Virginis ara tulit.
 Quem prope divino sedet Heroïna paratu,
 Quaque manu ventos, hac quoque mulcet aquas.
 Nec florum varios desideret ara colores;
 Hæc aliis etiam dona diebus erunt.
 Et si pulchra tuæ depromere facta Parentis
 Sit locus; in laudes lingua Parentis eat.
 Cum te, Diva parens, de nomine Kostka vocaret,
 Vox erat in titulos ingeniosa tuos.
 Arbor ut avulso non deficit aurea ramo;
 Sed subit alterius virga renata locum;
 Haud secus ex aliis alias de Virgine laudes
 Fas erit alterius ducere laudis ope.

Adde , tuæ si ferre queant , jejunia , vires :
 Quoque vales inopes ære levare , leva.
 Nec sacri tibi parva , velim , sic cura libelli ,
 Quem cultum Hebræi pectine Regis habes.
 Hunc lege : dumq; legis, fac mentem verba sequantur,
 Seque tuus cunctis versibus aptet amor.
 Carmina præcipiti nolim fraudata labello ,
 Nec festinatis dimidiata fonis.
 Casta placent Divæ : castam prius indue mentem ,
 Ne veniat votis ulla repulsa tuis.
 Fercula blanda placent, sed non sine lance probantur.
 Omnis ab immunda gratia lance perit.
 Sunt alii quos virgineus quandoque relictus
 Muneris immemores insimulavit amor.
 Optima Kempensem docuit Regina clientem !
 Officii quid sit parte vacare sui.
 Hic loca Gymnasii quandam conscendere Nympham
 Vidit : & incessu cognita Nympha fuit.
 Accessit Socios , socios amplexa fovebat :
 Oscula (proh Superi !) qualia , quotque dabat !
 Non rulit id Thomas ; & quis rivalis amoris
 Signa dari sociis blanditiasque ferat ?
 Amplexusque lubens optasset , & oscula ; quis non
 Talibus illecebris sollicitetur amor ?
 Cui divina Parens , frustra puer oscula tentas :
 In mea nil juris suavia segnis habet.
 Te tua segnities nostris complexibus arcet ;
 Quæ mihi pactus eras , pensa relicta queror.
 I nunc , & solito posthac succumbe veterno :
 Talia damna mei torpor amoris habet.

E L E G I A I X.

*Per frequentem S. Euchariſtiæ ſumptio-
nem cultus exhibendus B. V. MARIÆ.*

DIva parens de more ſacras accedit ad aras :
Huc age ſpectatum gens Mariana veni.
Aſpice , ſidereis ut eat ſtipata catervis :
Dux amor accenſas ventilat ipſe faces.
Aſpice , compoſitos ut tollat ad æthera vultus ,
Cœleſtes animo præcipiatque dapes.
Quam bene ſanguis ades cum corpore, clamat, & o tu
Divitiis nati menſa beata mei !
Quot bona ſub gemina diffundis imagine Jeſu !
Quam prope deliciis rumpor ab ipſa meis !
Corpus , & ille cruor, quem largo pectore donas ;
Quid niſi ſunt animi blanda alimenta mei ?
Qualis ad irriguos cervus ruit impiger amnes ?
Qualis , & in prædam regia fertur avis ;
Talis ſanguineos ſitio , mea gaudia , fontes ,
Talis noſtra tuum fercula corpus amo.
Sanguis , & eſca veni , jam trajicienda palato :
Trajiciende fibris ſanguis , & eſca veni.
Nate meum deſiderium , mea vita , meum cor !
E quibus exieras , in tua clauſtra redi.
Uritur , afflatumque novo ſalutis hospite pectus ;
Hinc procul eſuries , & violenta ſitis.
Sancte cruor, noſtri pars ſanguinis optima, ſalve ,
Corpus ave , quondam portio parva mei.
Quam bene gratus ades cum corpore ſanguis, & ô tu
Corporis atque animæ prodige Nate tuæ !

Pul-

- Pulcher eras , cum nocte tua ad præsepia traxti
 Agnorum vigilas in statione duces.
- Pulcher eras , fudere tibi cum munera Reges ,
 Quos rutilus Eos prima colorat equis.
- Pulcher eras , quando ille senex te accepit in ulnas
 Quem vitæ faties , mortis habebat amor.
- Pulcher eras , Mosem spectandus , & inter Eliam ;
 Sol , tua cum facies ; nix , toga visa fuit.
- Pulcher eras , lacero dum corpore sponte micaret
 Ille tuus plagis non saturandus amor ,
- Pulcher eras , alio cum victor ab orbe Parentem
 Visus es alloquiis exhilarare tuis.
- Pulcher ubique licet sis , & pulcherrimus ipse ;
 Ac spiret factis gratia mira tuis :
- Pulchrior hic , Mystæ dum verba ad quina revisis
 Veste peregrina dissimulatus humum.
- Pulchrior in potum dum te convertit , & escam
 Fortis amor sitiens esuriensque mei.
- Plus habet ara tui , quam quod sibi lumina spondent ;
 Quam bene quis sensu iudice scire queat.
- Ebrius hic somnoque velut correptus amoris ;
 Tempora nescio quo fallis amica modo.
- Corde super nostro securum carpe soporem :
 Nemo tuos somnos , qui male turbet , erit.
- Hæc tibi nota domus , cum demirantibus astris ,
 Tu nova virginei sarcina ventris eras.
- Jam mihi redde tuos , vincunt qui sidera , vultus :
 Quæ superant primas , lactea colla , nives.
- Nate mori concede , precor , concede : medullis
 Flamma tua est nostris , nostra recepta tuis.

Quid toties de morte juvat contendere ? cordi
 Longius exilium, quod tibi restat, habe.
 Interea fatis usque tuo sit corpore vesci ;
 Sit fatis, & pasci sanguine, Nate, tuo.
 Virgo parens, sanctis quoties altaribus adsto,
 Excipiove sacras, conficiove dapes :
 Infere, quæso, meo dulces in pectore sensus,
 Quos tuus in vita semper alebat amor.
 Præcipue quando ille tua se gestit alvo
 Condere, qui cælo, qui nequit orbe capi.
 Præcipue quando ille sacram faciebat ad aram,
 Qui tibi, pro Christo, filius alter erat.
 Infere, quæso, meæ flammantia lumina menti,
 Tota quibus quondam splendor, & ignis eras.
 Infere, quæso, fibris epuli cælestis amorem,
 Exacuatque sitim nectar, & esca famem.

E L E G I A X.

*B. V. MARIÆ injecta brachio catena
 sese mancipet.*

Pone amor hic flores ; non jam nectenda corona est,
 Qua caput, aut Dominæ gaudeat ara meæ.
Pone leves arcus, habilemque ad terga pharetram ;
 Concedunt telis pectora fixa tuis.
Excute de manibus, firmant quæ fœdera tædas :
 Pacta fuit pridem non temeranda fides.
Vincula sunt cudenda tibi : mea Diva favebit ;
Addet & extremam forsitan illa manum.

Orbibus æratis modicam compone catenam ;
 Quam pro gemifero brachia torque gerant ;
 Ferratoque stylo vinculis insculpe **MARIÆ**
 Mancipium. Titulus quæritur iste mihi,
 Virginis hac etiam captabimus arte favorem,
 Ducimur exempli lege , Marine , tui.
 Tu quondam insolita devinctus colla catena
 Diceris ad Dominæ procubuisse pedes ;
 Mancipiique tuos de more professus amores ,
 Annua de censu dona tulisse tuo.
 Addideras lacrymas , lacrymæ decuere Marinum,
 Addideras gemitus : his quoque pondus erat.
 Dum licet , obsequiis & nos laudemur in illis :
 Noster inexpertum nil sibi linquit amor.
 Mancipium sum Virgo tuum, Plus laudis in illo est,
 Regia quam forti scepra tenere manu.
 Me , precor , in leges , & quoslibet accipe nutus ,
 Arbitrioque tuo tempora nostra rege.
 Et vos vincla meos toties optata lacertos
 Stringite , servitii pignus & este mei.
 Roma vetus lunas ; sua Vellera laudet Iberus ,
 Et niteat stellis Gallia culta suis.
 Plus ego quam lunas , & plus quam vellera curo
 Vincula , fortunæ dulce monile meæ.
 Nec mihi maluerim stellatæ vestis honorem .
 Sit licet heroi sanguinis illa nota.
 Æterni nexus , & nexibus addita cura !
 Vos neque supremo funere solvet amor.
 Cur aliquis Paphias admittat sponte catenas ,
 Induat inque ferum libera colla jugum ?

Ah! labor est Dominæ fastidia ferre superbæ :
 Ah! labor est , fastus , Cypria , ferre tuos.
 Et tamen ille gravem duro sub amore catenam ,
 Deliciasque suas , blanditiasque vocat.
 Me juvat ad faciles nutus pendere MARIÆ ,
 Quæque supercilio dat mihi iussa , sequi.
 His agar imperiis ; nec quod domat omnia fatum ,
 Obsequii poterit rumpere jura mei.

E L E G I A X I.

Dies B. V. MARIÆ cultui non impensa vespere deploranda.

Quid mihi somne! tuo cum munere? transfer ad
 ægros ,
 Transfer ad infomnes dulce papaver anus.
 Ille ego , qui Dominam tam serus amator amavi ,
 Jam redimo vitæ tempora lapsa meæ.
 Jam nova cum geminis sum fœdera pactus ocellis ,
 Vitet ut insidias doctus uterque tuas,
 Novit uterque brevi quantum sit pondus in hora ,
 Quamque sit obsequiis nox pretiosa meis.
 Semen uti fulcis , nobis sic creditur hora ;
 Illud , & illa , suo tempore , fundet opes.
 Villice , si nullo glebas invertis aratro ,
 Semina si sterili nulla recondis humo ;
 Aut nihil , aut lappæ campis dominantur in illis :
 Aut nihil , aut totam carduus implet humum.
 At si prima tuis servisset amoribus ætas ;
 Quot bona , quam grandi fœnore , Virgo ! dares !

O dolor ! e multis , quos olim stultius annis ,
 Egimus , ad Dominam pars quota sero redit ?
 Cur mea libertas cæcis erravit habenis ,
 Ivit , & admissio , quo calor egit , equo ?
 Hastenus , & satis est , liceat modo dicere : vivam ;
 Et solido vivam mense , MARIA , tuus.
 Hoc quoque si nimium est , o saltem dicere possim ,
 Quod data servitio lux fuit una tuo.
 Quis credat ? male præteritas dum metior horas ;
 Invenio vitæ tempus inane meæ.
 Quid superest , nisi damna vagæ deflere juventæ ?
 Tam vacuos tot jam mensibus esse dies ?
 Noctem igitur nostro , noctem hanc concede dolori ,
 Diva parens : nox est planctibus apta meis.
 Illam inter lacrymas : inter suspiria ducam ;
 Orantem dum me viderit orta dies.
 Aut si somnus iners fessis obrepat ocellis ;
 Somnia de casta Virgine mittat amor.

E L E G I A X I I.

*Festi dies B. V. MARIÆ colendi.
 Concipitur B. V. MARIA.*

AUrea lux oritur : vitam purissima Virgo
 Accipit , o Superis , & mihi læta dies !
 Crede (pium est) culpæ immunem prædisse puellam ,
 Et sine peccati vepræ fuisse rosam.
 Sic , & fortis Iber primæva a labe MARIAM
 Vindicat , & sese quo tueatur habet.

Magne Philippe , tuo res hæc impulsa rogatu :
Et cœlum auguriis adfuit omne suis.

Nam tuus e domina cum venerat urbe Madritum
Nuncius (hanc lucem candida gemma notet)
Conceptæ (ut perhibent) lampas votiva **MARIE**
Sponte , nec ullius luminis arsit ope.

Prodigii mirata modos Hispania , tentat
Prodigii certam sollicitare fidem.

Cum jejunia novum sitiunt ellychnia olivum ;
Addit aquam ; & flammis pabula fecit aqua.

Plaude tibi ; & primo Dominae gratare triumpho ;
Quot bona , quot palmas iste triumphus alit !
Proderit , & natas cum Virgine pendere dotes :
Iste labor nulla parte pigendus erit.

Ardet , & in summum fertur Virguncula Numen ,
Cum bene vix nata est , vix bene natus amor.

Non sic formosum sequeris flos auree solem ,
Dum propior foliis incubat ille tuis.

Non sic ic̄ta suam magnetę aspirat ad Arcton ,
Inque polum trepido pondere vergit acus.

In reliquis par relligio servanda diebus ,
Quos festos veteres instituisiis Avi.

E L E G I A X I I I .

Obsequia Angelorum erga natam B. V.
M A R I A M .

CRedita virginæ quibus est tutela puellæ ,
Huc cita festivo turba volate gradu.

Floribus innumeris nascentem ornate MARIAM,

Et date, quidquid opum verna ministrat humus :

Et date, quidquid opum patriis transmittit ab hortis

Et Syrus, & teneri messor odoris Arabs.

Non pudeat facili cunas agitare lacerto :

Illo, quo peragit Phœbus, & annus iter.

Non pudeat levibus circum colludere pennis :

Non pudeat cantu blandula verba loqui.

Quisque canat Natam, studiis certamina crescent.

Argumentum ingens Virgo tenella dabit.

Sollicitæ vocet in somnos si cura Parentis ;

Efficite, ut claudat umina fessa sopor,

Næniolis teneras mulcete suavius aures :

Blandule somne veni, somnule blande veni !

Non illi officiant insomnia dura : salutes

Mille quiescenti cornea porta ferat.

Si velit admotis maternum fugere labris

Uber : & in medio ludere læta sinu ;

Vos cytharis aptate manus, & carpite nervos,

Ut fluat in fauces mollius ille liquor.

Fraga modo, & cerasa, & baccas, & cerea bruna

Fundite, quæ manibus verset, & ore premat.

Postea cum discet telluri infigere gressus :

Vester erit, corpus sustinuisse, labor :

Ne dubias fallant vestigia lubrica plantas,

Neve cadens tenerum fauciet ipsa latus.

Cura sit, & sacram cum parvula tendet ad Ædem,

Brachiolis vestras supposuisse manus.

Munus idem præstare decet, cum viset Elisam,

Agnatæque petet limina læta domus :

Vos

Vos illi circum colles conjungite gressus ,
 Et facite, ut lædat glarea nulla pedes.
 Sponte suos tellus in blanda tapetia flores
 Colligat , & cunctis explicet illa viis.
 Sponte suis Titan radiis occurrat eunti ,
 Plaudat & argutis mollior aura sonis.
 Dicite , Sichonius vibret si flamina ventus ,
 O grave virgineo corpore frigus abi.
 Humida si liquidos nubes solvatur in imbres ;
 Vestra , precor , guttas arceat ala procul.
 Si jubar auricomam Phœbi , si ferveat æstus ;
 Ne nimis incaleat , ventilet ala caput.
 Rideat interea florum discrimine vallis ,
 Et juga mons faciles pandat in alta vias.
 Tempus erit, quando illa Deum Virguncula partu
 Et dabit , & terris gaudia magna feret.

E L E G I A X I V.

*Exercitationes B. V. MARIÆ ad
 Salomonis templum.*

OTia nescit amor, procul hinc discedite inertes :
 Hoc docet ex adytis Virgo tenella sacris.
 Hic animum , & primas cœlo dicat ignea curas :
 Inchoat , & plenum Numine claudit opus.
 Multa licet coram virtutum exempla puellis
 Præbeat ; in tacito pectore plura premit.
 Atque animum meritis (scires hæc esse MARIÆ)
 Excolit , & cœlo cætera teste facit.

Hoc pia contenta est , hoc gaudet Diva theatro ,

Hoc sibi proposito sedula sine vacat.

Inductis ut apis sua per præsepia ceris ,

Multiforos complet melle liquente favos :

Ut solers tennes bombyx concretus in artus

E fibris textit serica fila suis :

Aut ut operta novis incumbunt ostrea gemmis ,

Dum latet in conchæ lucida gutta sinu :

Sic habitans secum sensus pietatis , & ignes

Educat , & gremio casta puella gerit.

Cura secunda fuit Vatum per scripta vagari ,

Quos magno dignos æthere vita tulit.

Et modo legiferi divina volumina Mosis ,

Ductaque cum priscis fœdera versat Avis.

Et modo Davidis numeros , modo fata Nepotum

Volvit , & Amosidæ mystica visa Seni.

Tertius opportuna labos ad pensâ vocabat

Jam sceptro dignas imperioque manus.

Hæc , reor , aut similis telam distinxit imago :

Hortus , & ante fores ensifer ales erat.

Non rosa , non calthæ deerant , non lilia : non quod

Spirat hians primo tempore veris humus.

Arrisisse ferunt flores (sensisse putares)

Dulce , quibus nasci Virginis arte fuit.

Arboribus par ardor inest : sic quælibet ambit

Virginis ut ducta vivere possit acu.

Quid de fonte loquar , toti qui providus horto ,

Quatuor in fluvios , exonerabat aquas ?

Hic numerosa suis animalia flexibus errant ;

Hic simulant miro gutture carmen aves.

Mul-

Multa super gemina fuit arbore cura laborque ;
 Una dabat vitæ semen , & una necis.
 Finxerat & colubrum, colubrique volubilis orbes :
 Adde sonum bysso , garrulus anquis erat.
 Cum pomi tentavit opus , subsistere cœpit ,
 Dexteræque insolito torpuit icta gelu.
 O quoties, dixit : Quando prodibit in auras ,
 Quæ caput hoc colubri sæmina calce terat ?
 Tum vero ingemuit , cum lumina pingeret Evæ ;
 Quæ velut irato dente momordit acus.
 O utinam , ajebat , nunquam cepisset ab angue ,
 Credula quod facili præbuit Eva viro !
 Cur modo posteritas (vox intercepta dolore est)
 Debeat alterius crimine tota mori !
 Summe Deus (quod missa canunt oracula cœlo)
 Carne tuum Numen dissimulante veni.
 Tunc , precor , ancillas inter me pone Parentis ;
 Et potero in tanta non nihil esse domo.
 Tunc mihi fascioli constringere membra voluptas
 Una erit , & somnos sollicitare tuos.
 Adrepamque tuis , si fas , pulcherrime ! cunis ;
 Et figam , si fas , oscula pauca genis.
 Si tamen inveniar pensis regalibus impar ?
 Est mihi , quæ plantas abluat , apta manus.
 Dum loquitur , sacro magis ac magis uritur igni ,
 Perque genas lacrymæ , quas parit ardor , eunt.

E L E G I A X V.

B. V. MARIA Elisabetham vifitat.

Limen ad agnatæ Virgo festinat Elifæ:
 Hæc uteri sexto mense ferebat onus.
 Non illam maternus honor, non cura quietis,
 Non juga, non duræ detinuere viæ.
 Causa viæ pietas: nec tu Baptista negares:
 Sed puer es, voci nec via facta tuæ.
 Ast ubi maternas vox virginis attigit aures;
 Diceris auditò subsiliisse sono.
 Sic ubi pulsa fides citharæ est, vicina sonanti
 Altera responfat, ceu simul iæta foret.
 Crediderim audita motos quoque Virgine postes,
 Cardinibusque fores exiliisse suis.
 Tu puer interea claustris exire parabas,
 Nescius ardores dissimulare tuos.
 Jamque loci impatiens, cur non erumpimus? in-
 quis:
 Fas modo naturæ jura novare meæ.
 Quid vinctus sedeo? venit, qui vincula solvit:
 Quid moror in tenebris? lux dedit orta jubar.
 Salve noster amor, per quem modo vita salusque
 Natalem nobis contigit ante diem.
 Ah fatis est latuisse! moræ, quam ducimus ambo,
 Sit brevis hora meæ, sit brevis hora tuæ.
 Tunc ego præco tuus dicam: Subsidente montes,
 Et faciles, curvis vallibus, este viæ.
 Tunc ego lustrales sistar Jordanis ad undas,
 Adventusque feram nuncia certa tui.

Tu quoque prima meæ felix aurora salutis,
 Virgo parens, longos hic age, falle dies.

Non mihi nascenti veniet felicius astrum:

Non me suscipiet castior ulla manus.

Hæc puer. Et similem poterit sperare favorem,
 Quem volet adventu Diva beare suo.

E L E G I A X V I.

*B. V. MARIA JESU Christi
 Mater.*

Virgo, Deum casta quæ circumplectitur alvo:
 Dicite quo, Superi, Mater habenda loco?

Ipsaque dum tanti mensuram nominis implet;

O quantum per se gloria tanta valet!

Huc collecta ruunt titulos dispersa per omnes

Munera, quæ tellus, quæ vel olympus habet.

Hinc pretium meritis, hinc jura dat altera cœlo;

Altera dat terris: utraque digna Deo.

Sic quæcunque venit luci nativa venustas,

Debetur radiis, auree Phœbe, tuis.

Sic rosa purpureum trahit a radice colorem:

Sic trahit & mustum fertilis uva suum.

Et quos præterea miramur in arbore fœtus;

Et quæ præterea gramina campus habet.

Non ego diffiteor, quin possis omnia Numen:

Subsunt imperiis omnia namque tuis.

Tu potes in rutilos effingere saxa pyropos,

Tu potes in Cœli vertere nectar aquas.

Dic,

Dic, Astrum fiat, fiet flos aureus astrum :
 Dic Cœlo : Cœlum floridus hortus erit.
 Omnia cum possis, nil par, matrive secundum
 Unquam (da veniam) dextera finget opus.
 Nam nihil est operis quidquam , quo prodeat ultra,
 Ex quo Virgo Dei creditur esse Parens.

E L E G I A X V I I.

*B. V. MARIA Templo Jerosolymitano ,
 Mulierum more , se sistit.*

Siste pedem , quæ causâ viæ est , purissima Mater ?
 Nil debes legi tuque puerque tuus.
Functa puerperio mulier festinet ad Ædem :
 Lex jubet , & causas pagina Mosis habet.
Non tua virginitas partu libata , pudorve
 Creditur : auctorem res habet ista Deum.
Et tibi candor inest (sit fas hic fingere vatî)
 Regina quem nuper visâ referre domus.
Ipse domum vidi , vel me vidisse putavi.
 Hoc erit : ingenio blandior ipse meo.
Materies crystallus erat , crystallina portæ
 Limina : crystallus visâ columna fuit.
Et domus interior crystalli luce refulsit :
 Fulgor ab admissio lumine solis erat.
Singula dum lustro , Solis domus aurea , dixi,
 Alterius non est hospitis illa domus.
Viderat hanc aliquis. Quo purius illa niteret,
 Haustus communi fonte ferebat aquas.

Quisquis es, aufer aquas, nihil est illustrius illa:
Tota micat solis luce corusca domus.

Ista domus (nec vana fides) te Mater adumbrat:

Par aliquid tecum, majus & egit amor.

Purior effulges, casta seu concipis alvo;

Seu natum illæsa virginitate paris.

Numinis est, quodcunque fuit: Tu Virgo, Parenisque

Diceris, hæc miro fædere juncta tenes.

Quid tibi cum Mose est, quid cum lustralibus undis?

Facta puerperio pulchrior ipsa tuo es.

E L E G I A XVIII.

Amisio 7 ESULI duodennis.

Illa ego, præ cunctis quæ fortunata refulsi

Matribus, & Cœlo judice tanta fui:

Nunc queror orba meo (quo nil mihi majus) Jesu

Heu! modo felicis gloria matris ubi est?

Ipse suæ limen (causa est ignota) parentis

Sustinet occulto deseruisse pede.

O fuga, qua miserum torques formidine pectus!

Sollicitor mores ipsa timere meos.

Utque vacent culpa; culpæ terremur ab umbra.

Res est, amissus, plena timore, puer.

Vir socius de more viris, ego matribus ivi,

Inque tuas sedes, & tua templa, Pater.

Jamque tuum festas cum conjugè numen ad aras

Accensis fueram devenerata focis.

Quando domum repetit damni securus uterque:

Quod mentem ancipiti distrahit usque metu.

Credidimus puerum, dum limina nota revifunt
 Ifacidæ, paffus affociasse fuos.

Noxa credulitas! reduci gratata marito,
 Fallor an, exclamo, filius unus abest?

Quis mihi te, quæfo, rapuit mea gaudia, JESU?
 O nimium audaces in mea damna manus!

Ite pedes: repetenda via est: nullique labori
 Parce tuo Joseph, parce M A R I A tuo.

Diximus. Egredimur: nec nos fomnuſve, cibufve
 Detinet; emenſum rurfus initur iter.

Nox erat, & preſſo lanquebat murmure tellus,
 Frondebis & mutas ſilva tenebat aves.

Sæpe ſub incerta titubantia lumina luce
 Suſtuli, in incertum laſſa ferebar iter.

Sæpe ubi diverſos faciunt divortia calles;
 Fallebat grefſus ſemita rupta meos.

Sæpe ſub anguſtæ ſuſpirans tegmine ſepis
 Nixa ſolo, genibus membra locanda dedi.

Altera jamque dies, jamque altera fulſerat orbi,
 Nec procul a Solymæ mœnibus urbis eram.

Excubitor portam numeroſus miles habebat.
 Forſitan hinc, dixi, nuncia certa feram.

Dic bone, forſan heri puer hac duodennis, an illac,
 Quem veſtis nulla ſutilis ambit acu?

Ille mihi paucis: Feſto quis Paſchatis undam
 Dignofcat populi prætereuntis? ait.

Continuo celeri plateas animoſa volatu
 Metior; audacem me faciebat amor.

Dicite vos, o vos Solymitides, o ubi Natus?
 Dicite, ſi veſtra forſan in urbe fuit?

Spectastis frontem? frons pulchrior emicat astris:

Lumina spectastis? sideris instar habent.

Ora serena rosis certant (ignoscite matres)
plura loqui gemitu lingua retenta nequit.

Verte alio vocem, cœloque expone querelas
Virgo tuas; istinc forte levamen erit.

Si mea te cœlum moveat jactura; Parenti

Dic age (namque vides omnia) natus ubi est?

Dic age, quas habitat terras, quibus exulat oris?

Quam procul a nobis, quam prope noster amor?

An sua Bethlemias lustrat cunabula terras?

Affidet aut ripis, invade Nile, tuis!

An vagus in silvis, aut montibus errat in altis,

Aut stipis exiguæ sustinet ære dies?

Nulla mihi responsa polus, neque sidera reddunt:

Pignore dissimulant forte beata meo.

Quis dabit audaces materno in pectore pennas?

Quis celerem sursum flammeus axis aget?

Si puer in cœlo, cœlo raperemus ab ipso;

Affererem; meus est, injiceremque manus.

Hei mihi! verba Notus tenues effusa per auras

Distulit; agnosco non ibi, Nate! lates.

Astra, precor, stellam de tot mihi millibus unam

Mittite! non dubiam lata per arva ducem:

Quæ tribus (ah! longum est) Natum mihi red-
dat ademptum

Solibus, o duræ præmia blanda viæ!

Sed neque, quæ Reges Nabatheo littore duxit,

Optatum toties stella ministrat iter.

O quæcumque meum regio subduxit JESUM,
 Audiat, & gemitus audiat æqua meos.
 Una duos jungat, par fors erit una duobus:
 Sive sit hospes, ero: sive sit exul, ero.
 Christe tibi solidis toties famulata diebus,
 Exhibui promptas ad tua jussa manus.
 Pro quibus officiis, si quid concedis amanti,
 Ne desiderio me magis ure tui.
 Hos per, ego, te Nate, sinus, hos te per ocellos:
 Quos rapuere tui, qui rapuere tuos.
 Vel matri concede mori, vel vivere tecum:
 Alterutro felix munere mater ero.
 Nec sine te, nec tu sine me quæreris: eodem
 Conditus, aut vivus stabit uterque loco.
 Tu quoque, si quando tua lux, tua, virgo voluptas
 Aut latet, aut oculis excidit illa tuis:
 Ipse tibi dices: Quæ me prævenit amore,
 Meque prius novit, quam mihi notus eram:
 Et fugit, & votis sese cupit ipsa requiri:
 Quæ modo rapta doles gaudia, sponte dabit.
 Excute siqua latent in te vestigia culpæ:
 Si non officiunt singula, multa nocent.
 Illud, & illud habes specie quod lædat amorem?
 Delendum lachrymis illud, & illud erit.
 Æthera sublimi mentis conscende volatu,
 Votaque sollicita plurima funde prece.
 Jam tibi dic redeat, jam dic aspiret Amanti,
 Sol ubi ter fessos æquore merfit equos.
 Aut si lenta M A R I A redit, reditura putetur:
 Quis tam perfidia, quam valet illa fide?

Aut his, aut aliis, dum speque metuque laboras:
 Ipse tibi sensim decipiendus eris.
 Perfer, & absentem constanti mente morare:
 Pinquis humus lassat, sed juvat ampla seges.
 Ut revocent auræ, nautas tamen abripit aurum;
 Allicit & trepidas in vada cæca rates.

E L E G I A XIX.

*B. V. MARIA in Calvariæ Montem
 rendit.*

ITe pedes, & iter teneris decurrite plantis,
 Quod crucis imposito pondere Natus iit.
 Grande viæ pretium passus spectare cruentos:
 Signa pedumque notas, queis movearis, habent.
 Hic meus incerto gressu titubabat JESUS.
 Milite nil laceros, heu! miserante pedes.
 Vidimus, & lateri geminos hæreere latrones:
 Pars pompæ lictor, parsque fatelles erat.
 Vidimus. Et guttis oculi maduere profusis:
 Tinctaque sunt lachrymis saxa cruenta meis.
 Hic ego nate Crucis memini te mole gravatum:
 Fiximus hic tristem tristis uterque g adam.
 Lumina sustulimus, tanquam loqueremur, & illis
 Junximus & lachrymas; his quoque lingua fait.
 Jamque labas genibus, jamque exanimaris iniquo
 Pondere, ni Simon advena tollat onus.
 Tunc mihi per medias fuit impetus ire catervas:
 Crux humeris, dixi, convenit ista meis.

Et quanto minus ire pudor, magis ire jubebat
 Ille tui tota mente misertus amor.
 Quo magis accessi, mœror magis intima pressit
 Pectora, natus liquit, & ossa calor.
 Ter conata loqui, siccis ter faucibus hæsit
 Lingua, ter in gelido defuit ore sonus.
 Uisit iter licitor: nec te mihi licitor ademit.
 Infelix oculis te sequor usque meis.
 Vidimus hic largo matres tabescere fletu:
 Nec dolor his unus, nec color oris erat.
 Interea moliris iter, montisque cacumen
 Scandis, & ægra gravi membra labore trahis.
 Qui mihi nuper erat, sensus redit ille doloris:
 Quæque tuli nuper vulnera, rursus hiant.
 Ah! nimium sceleri licuit! quis credat? ab alta
 Noster amor furca triste pependit onus.
 Non tulit id Titan; frontem ferugine textit:
 Non tulit id Phœbe; paluit ægra metu.
 Utraque sic transfixa manus, sic cuspidè plantæ,
 Sauguine concretæ sic jacuere comæ.
 In me sic oculos (oculi jam in morte natabant)
 Flixit, & extremum sic dedit ore vale.
 Quis gradus ulterior? quo tu furor improbe, quo tu
 Inflicta feritas progrodire nece?
 Ergone sic generis redimenda piacula nostri?
 Non homines tanti, totaque terra fuit.
 Carpsit Adam vetitos uxoris arbore fœtus:
 Altera jam Natum, proh scelus! arbor habet!
 Mortis Adam reus est; pariter rea mortis Idume:
 Ille crucis causam præbuit, illa manum.

Sed te iussit amor, mea lux, succumbere letho:
 Si sine me, vitæ non sine parte meæ.
Dimidium tu Nate mei es; jungamur uterque,
 Et liceat matri, te tribuente, mori.
Virginis ut tantos imiteris amator amores;
 Hæc loca, quæ toties Mater obivit, obi.
Non ego te jubeo Solymeas visere terras,
 Quas premit imperio Turcica Luna suo:
Non ego te Cyprum, non te properare Zacynthum,
 Non ego te Veneto solvere vela mari.
Sit tibi cura sequi, quo religione recenti
 Belgica per muros, aut stata templa vocat.
Hic via septena celebris Statione notatur.
 Has tuus ad metas currat, oportet amor.
Huc age! te confer cum Virgine; lactea fiet
 Jam via, quæ Christo sanguinolentia fuit.

E L E G I A X X.

Funus B. V. MARIÆ.

Diva parens, quam possum te dicere causa,
 Communem reliquis mortis adisse viam?
Non te febris edax, non te moribunda senectus,
 Aut dolor, aut tabes, aut gravis hasta tulit.
Integra quod vitæ, sceleris quod pura micares;
 Mittere mors jaculum non fuit ausa suum.
Te quibus impeteret, trepida cum morte pharetram,
 Et sua mutavit spicula divus Amor.
Scilicet ex illo confixam vulnere, lethi
 Te consanguineus cœpit habere sopor.

Sic

Sic ego sim, liceatque tuis occumbere telis!
 Fata triumphantis, non morientis, erunt.
 Viderat hoc funus jam terris invidus æther:
 Furta mihi, video, furta parantur, ait.
 Parce gravi tellus gemmam damnare sepulchro,
 Quæ tibi depositi nomine missa fuit.
 Non decet, ut tenebris, & nocte premantur ocelli,
 Qui mihi pro gemino sidere semper erunt.
 Non decet ut castæ sint vermibus esca papillæ,
 Unde Deus tenero lac bibit ore puer.
 Quis ferat, in cineres corpus mutetur, & umbram,
 Altera quod summi Principis aula fuit?
 Quis tibi terra, precor, dedit hoc in corpore juris,
 Quod rude flagitii est, quod sine labe nitet?
 Multa parabat humus responsa simillima veris:
 At lis iudicio, Christe, dirempta tuo est:
 Tres sibi luciferos depositum funus haberet,
 Fida velut custos, seu bona mater, humus.
 Dein ubi felici lux tertia surgeret ortu:
 Redderet illæsa credita dona fide.
 Quo mens læta suas adeat cum corpore dotes:
 Quo par lætitiæ constet utrique modus.
 Interea josaphate tuæ per gramina vallis,
 Remigio alarum turba beata volat.
 Pars tumulum lætas circumduxere choreas:
 Pars tumulo vultus applicuere suos.
 pars fudere rosas, & plenis lilia dextris:
 Pars digitis blandas increpuere fides.
 Tu quoque, qui tantum gestis ornare triumphum;
 Undique jactato flore sepulchra tege.

Adde manum plectris (plectro sua gratia vestro est)
 Parsque chori fias parva cœnentis idem.

E L E G I A X X I.

B. V. MARIA in Cœlum assumitur.

CRescere vota velim : victa dum morte triumphat,
 Et Virgo niveis æthera carpit equis.
 Curro per æthereos votis audacibus axes,
 Altius & pennis vectus amoris eo.
 Parcite Cœlicolæ, si forte licentius errem
 Per loca mortali non adeunda pede.
 Lux hodierna meæ corpusque animumque MARIÆ
 Sussulit, & cœli vivere sede dedit.
 Et veter augustæ per vos assistere pompæ?
 Ah! non est vestri pectoris iste rigor.
 Debuerat nostro requiescere corpus in orbe:
 Debuerat tanto pignore terra frui.
 Cum polus ipse suos animæ instauraret honores,
 Et suus exuviis corporis esset honos.
 Hic ego ver florum, festa hic ardentia gemmis:
 Hic ferrem gratæ carmina mentis opus.
 Hic tot pyramidas, quot amantum corda pararem:
 Quotque Sodalitii membra, tot astra forent.
 Tentaremque novum vestris affine triumphis,
 Non minus invidiæ, quam pietatis opus.
 O saltem faciles referate palatia Divi;
 Sic ego spectator, si minus actor, ero.
 I mea sidereos, dicam, Regina, per axes,
 Et numerum cœlo plenius adde suum.

Au-

Audio, festiva te sidera voce salutant,
 Ingeminantque tuis auribus: Ingredere.
 Ingredere! ut niveis argentea luna capillis:
 Ingredere, ut primo lucida stella die.
 Ingredere, ut Regina tuam sublimis in aulam:
 Et folium, Nato proxima Mater habe.
 Te nunc ille sui vocat in consortia regni;
 Subdit & imperiis astra solumque tuis.
 Aspice: luna tuis submittit conua plantis,
 Solque tuum radiis cingit, & igne, caput.
 Te modo Diva parens (si te bene novimus) uret
 In tua ducendi regna clientis amor.
 Fungere maternis vicibus; jam noverit æther,
 Quam tibi sint faciles in mea dona manus.
 Hinc mihi de toto pluat aurea grando triumpho:
 Hinc de missilibus sint mihi dona tuis.
 Interea quo Virgo vocat, quoque incitat ardor;
 Huc ferar. Huc mentis currite vota meæ.
 Kostka Magister erit, qui frigore febris, & æstu
 Languidus (hic animi morbus amantis erat)
 Talia scripta suæ dedit opportuna patronæ,
 Qualia proposito non aliena tuo.
 Cerne meum, dixit, Virgo miserata dolorem:
 Si qua fides dicto est, illius auctor amor.
 Hic sua, ait toto suspiria cognita cœlo,
 Votaque virgineas ante jacere fores.
 Et mavult Dominam, Dominæ quam verba tueri
 Nuncia, quam testes mentis habere notas.
 Grata quidem tenero quæ turget palmite gemma,
 Grator ac dulci quæ rubet uva mero.

Dulcius æstivis decerpere poma diebus,
 Quam primo vernas cernere flore comas.
 Solve, precor, cupidam misero de corpore mentem:
 Spes mea sat longis languit ægra moris.
 Fortunata dies, quæ te super aurea vexit
 Sidera: fas ista sit mihi luce mori!
 Qua tibi promeritos Numen decrevit honores:
 Qua tua sideribus texta corona fuit.
 Tunc ego tuæ comitarer fercula pompæ,
 Iret & in plausus vox animusque tuos.
 Hæc scripto mandabat, & hæc, & plura: sed eheu!
 Impediit tremulam febris adulta manum.
 Finis epistolio paucis fuit addita verbis:
 Virgo, voca, scripsit; vox satis una: Veni,

ANTONII DESLIONS
 E SOCIETATE JESU
 DE CULTU
 B. V. MARIÆ
 ELEGIARUM
 LIBER SECUNDUS.

E L E G I A I.

*AD B. V. MARIAM quæ nomine Matris
 Misericordiæ in Bruxellensi Societatis JESU tem-
 plo colitur, votum pro Bruxellensibus, anno 1686.*

Uⁱ te, Diva parens, fæcundo com-
 parat imbri;
 Laudat, & a genio non abit ille
 tuo.

Imber aquas, tu spargis opem: nil lenius illo:

Nil te, quem servas, lenius orbis habet.

Nullus erit, qui possit aquæ subducere guttas:

Qui tua subducat munera, nullus erit.

Ducit ab imbre parens florum natura colores;

Hinc suus est plantis arboribusque decor.

Educat hic teneras in apricis collibus uvas:

Educat hic succo dulcia poma suo.

Hic segetes, illic mites protrudit olivas:

Et quidquid partu divite fundit humus.

Et

Et tua non unos fumit clementia vultus,
 Quamlibet in partem mollis, & apta rapi.
 Sunt, quibus ingenuum videas marcere pudorem:
 Sunt, quibus infausto lampade luxit hymen:
 Sunt, quibus ignavo pendet lis tarda patrono:
 Sunt, quibus expositos sustulit hasta lares.
 Improba quam multis casum fortuna minatur:
 Quam multis dubio gurgite prora volat?
 Spectavi media frigentes morte teneri:
 Spectavi miseros fulminis igne peti.
 Omnia cum possis, præfens ades omnibus una:
 Nec quo tu meritis, tot fluit imber aquis.
 Ara mihi testis, quam tu Bruxella, supremis
 Esse vides portum perfugiumque malis.
 Triste quidem dictu, sed si tamen ultima spectes;
 Lætitiaë causam qua capiaris, habes.
 Forte aliquis stygiis animam devoverat umbris,
 Juratam calamo testificante fidem.
 Hei mihi! quæ misero lethi tam dira cupido?
 Dum licet, elusa fœdera frange fide.
 Diva! feri surdam cœlesti verbere mentem:
 Diva! feri jaculo ferrea corda tuo.
 Fallor? an irato venturum sidere fulmen
 Horruit, & dextræ scripta nefanda suæ?
 Ipse tuæ supplex humilisque advolvitur aræ,
 Mitis ubi miseris diceris esse Parens.
 Ter veniam lachrimis, pacem ter planctibus orat:
 Vix hoc sustinuit dicere: Mater ave,
 Protinus æternis caput execrabile diris
 Dignaris vultu, qui miserantis erat.

Sacra facit Mystes : exorant sacra favorem ;
 Et facili tacitas excipis aure preces.
 En gravis atrato descendit aranea filo ,
 Et tulit avulsas hostis ab ungue notas.
 Vidimus invisas , feralia signa , tabellas :
 Vidimus a stygio rapta trophæa duce.
 Vidimus accensos tanta novitate Brabantos
 In laudes junctis plausibus ire tuas.
 Nec solam admittis per te fit gratia culpis ,
 Aut damnata tua causa triumphat ope.
 Invigilas , fidum ne quid male lædat Amantem ;
 Quamque fides illi est , tam tibi cara salus.
 Sensere Austriadæ patriæ duo sidera nostræ ,
 Spes sua præsidio quam bene nixa tuo.
 Quos Isabella animos , quos non Albertus honores
 Dicitur hic aris exhibuisse palam ?
 Et nunc Austraidas inter par nobile Divos
 Fulget , & officiis præmia digna capit.
 Si bene quid meruit pietas tam rara duorum ;
 Virgo ferens promptas ad mala nostra manus.
 Pestis atrox iterum bello comes addita spargit
 Altera tela , ignes ; altera tela , luem.
 Opprime fatiferi surgentia semina morbi :
 Sint mea , Bruxellæ sint rata vota tuæ.
 Urque precor , facies : cunctis aptabere votis ;
 Majestas adeo mitis , & æqua tua est.

50 DE CULTU B. V. MARIE
E L E G I A II.

*Votum pro adolescentulo B. V. MARIE
Sodalitium ineunte.*

Floscule qui prima rides formosus in herba :
Floscule qui primo vere decenter has :
I bone! virginei modo iungere floribus horti ,
Laxat ubi plenos nectaris aura sinus.
Errat ubi tepidis per prata Favonius alis :
Sol ubi purpureo lumine vestit humum.
O te felicem ! tua si bona floscule nôris :
Non poteris ullo tutior esse loco.
Novi ego, quam teneris noceat levis aura rosetis :
Quam tuus ex facili decutiatur honos.
Diva! fores , hortique aditum custode corona ;
Ne noceant homines, ne noceantve feræ.
Nec Titan radiis florem, nec flatibus Euris ,
Aspera nec tristi frigore lædat hyems.
At zephyri molles, & sol formosior, & fons
Irriguis apto tempore lambat aquis.
Incipe te blando, mi floscule, credere cœlo :
Et primo illusum murice pande caput.
Cum totam matura rosam te fecerit ætas ,
Sceptra tuas flectes ad Mariana comas.

E L E G I A III.

*Auceps ob amissum falconem patibulo addictus,
voto B. VIRGINI HALLENSI nuncupato, &
falconem, & vitam recuperat.*

EXtulerat Titan lucem venatibus aptam ,
Plurimaque æstivo sole volabat avis:

Tunc

Tunc ego (præteritis & adhuc timor ipse periclis
 Præsentes cogit mortis habere metus :)
 Tunc ego, quæ prædæ me spes urgebat agendæ ;
 Aucupio volucres fallere iustus eram.
 Ivimus. Et laxis falco jam liber habenis,
 Dat plausum pennis , increpitatque moras.
 Quaque incerta volant, volucrumque examina ludunt;
 Huc ruit imperio protinus ille meo.
 Ille volat, prædamque premit, jamq; ungue tenetur
 Altera ; vix celeri est altera tuta fuga.
 Saucia pars trepidat , pars sese in nubila condit,
 Tertia pars nidos , notaque lustra petit.
 Quid facerem ? nec te poterant æquare volantem
 Lumina , nec solitus sistere, Falco , sonus.
 Quo ruis , exclamo , fugitive revertere prædo ;
 Siste fugam ; prædæ sat populator habes.
 Quod voci deerat , supplevit dextera plausu :
 Junctaque cum plausu signa vocantis erant.
 Et nusquam lapsæ spectantur ab aëre plumæ ,
 Et nusquam reditus spes patet ulla tui.
 Vertitur interea cœlum, nox astra reducit,
 Et repeto patrios , pallidus ora , lares.
 Limina vix tetigi , cum de falcone rogamur ,
 Prædaque pennigero de grege quanta fuit ?
 Prodimur e vultu , nec vox tam firma paventi est,
 Elapsam ex oculis quin fateatur avem.
 Ardet herus rabie , nec voci parcit & iræ :
 Furci , inquit , furci pœna luenda tui est.
 Reddita ni volucris, postquam compleverit orbes
 Luna duos ; laqueus criminis ultor erit.

Protinus in campos, & devia tesqua volamus;
 Nulla mihi intacta est silva, nec ullus ager.
 Aëris eque fidē supplex mea vita pependit:
 Aeriisque fides reddita nulla viis.
 Jamque dies aderat, quo me, sine crimine, furcæ
 Heu! furor, & Domini destinat ira mei.
 Infontem ergo rapit manibus de more revinctis
 Lictor, & in collo jam mihi nodus erat.
 Tum subit Hallensis pietas mihi cognita Divæ:
 Et pietas animos, spes ubi nulla, facit.
 O Virgo, Hannonias, dixi, quæ respicis Hallas,
 Unica quæ trepidis anchora rebus ades:
 Aspice me miserum, quem jam suspendia, quem jam
 Perdet ob elapsam, restis & arbor avem.
 Nil ego peccavi. Nec te later, optima Mater!
 Tu deplorato, quam potes, adfer opem.
 Erronem, quacumque vagis secât aëra pennis,
 Virgo redire jube; jussa redibit avis.
 Finieram. Falco plaudentibus advolat alis:
 Non subiti casus, Numinis istud erat.
 Salve falco meæ vindex inopine salutis:
 Auctor eris vitæ, qui modo mortis eras.
 Te mihi Diva parens ignotis misit ab oris,
 Ne reus admissio plecterer ipse tuo.
 Vivimus auguriis Dominæ, famamque tenemus:
 Tam felix nunquam præbuit omen avis.
 Hoc quodcumque mihi, Virgo, superadjicis ævi,
 Obsequiis, juro, serviet omne tuis.
 Nec sua laus merito deerit: pendebit ad aras
 Historiæ testis picta tabella meæ.

Hic

Hic erat elapso (scribam) falcone necandus :
 Furcaque ; quam spectas , fata datura fuit.
 Inclamata Parens , istis quæ præsidet Wallis ;
 Optatam in dubia morte remisit avem.

E L E G I A I V.

*Parthenici clientis ad B. V. MARIÆ
 Ædem , sub noctem properantis , vota.*

COelo parthenici quotquot regnatis Amantes ,
 Ebria divino semper amore cohors !
 Imus , & ire licet magnæ in sacraria Mattis.
 O faveat , qui vos sæpe beavit amor.
 Scilicet aspirate meis gens aurea cœptis :
 Quam terimus , vobis semita trita fuit.
 Sic vos semper amet summæ Deus arbiter aulæ :
 Sic vos Virgo , Deo proxima , semper amet.
 Dum loquor , en tenebris aër densatur , & in me
 Africanus adverso turbine bella parat.
 Non tenebris armata tuis bacchare , simulque
 Irrue cum ventis turbo proterve tuis.
 Nil agis ; auspiciis in eo cœlestibus Ædem :
 Quaque viam pandit , me face torret amor.
 Fallor ? an excussis nimboque & nocte renidet
 Cynthia , stellato conspicenda sinu ?
 Quis scit , an hoc lateat mea Diva sub orbe ? frequenter
 Audiit a forma Luna venusta sua.
 Quis scit , an illa meos numeret per sidera passus ?
 Nullus enim pretii passus inanis erit.

Quis scit, an illa duces ultro submittat, amicam
Lumine demonstrent qui præeunte viam?

Quis scit, an illa novis tot me sine murmure linguis
Inque suas sedes, & sua templa vocet?

Quis scit, an illa sua texat mihi luce cororam,
Totque mihi gemmas, cerno quot astra, paret?

Quis scit, an illa suos stellis adjunxit ocellos,
Plenius ut fidi spectet Amantis iter?

Auguror, & verum est: astris mea vota probantur,
O desideriiis astra benigna meis!

In nova sæpe pii migrasse feruntur Amantes
Sidera: si fas est, mos, precor, ille redi.

Tunc ego virgineo lux scilicet addar olympto,
Totque faces inter parvulus ignis ero.

Fortè minoris erit qui captus imagine lucis,
Exemplo fiat lucida stella meo.

Dum rapiunt & luna meos & sidera visus;
Nescio quæ plantis additur ala meis.

An mihi sancta domus vicinos afflat odores,
Infolitoque meum numine pectus agit?

Ite pedes, aquilasque cito prævertite cursu,
Velaque præcipiti vincite tensa Noto.

Vos modo Parthenicis celebrata Sodalibus Ædes,
Tritaque nocturno poplite saxa vocant.

Nulla mora est, delubra peto. jam supplice voto,
Jam prece, jam lachrymis ara colenda meis.

E L E G I A V.

*Ad B. Virginem MARIAM pro obtinendo
JESU amore.*

Quid magis exoptem quam quo vixisse putaris,
Vivere, quove modo mortua, Virgo, mori?
Sive tuum blanda cor fixit arundine JESUS;

Seu tua flammivoma torruit ossa face;
Hoc ego, si fas est, languescere totus ab arcu,
Hoc ego, si fas est, igne perire velim!

Quaque homo, quaque DEUS, meliorum Christus
amorum

Mille habet illecebras, mille potenter habet.
Sive Deum spectem: quot amorum & quale theatrum!

Qui semel hunc potuit cernere, semper amat.
Sive hominem spectem: tot Amantibus afflat amores,
Vulnera quot lacero corpore fixa gerit.

Scilicet e patulis rumpant incendia plagis:

Equae oculis Nati spicula mille tui.

Nec scintilla pio, nec sit leve vulnus Amanti;
Quique aliis largus, sit mihi parcus amor?

Ab sit: & ipsa veta, sic te pulcherrimus ignis
Ambiat, & telis blanda pharetra suis.

Si me somnus habet, non sit nisi somnus amoris!

Si vigilo; excubias semper amoris agam.

Si comedo, me grata fames invadat amoris:

Si bibo; sola pio ponat amore sitis.

Dum loquor, ardentem, qui pectore regnat amorem
Eloquio spiret vivida lingua suo.

Ille meas sic ungue fides, sic pectine pulset:

Protinus ut dicant: Hic quoque ludit amor.

Quando erit, ut flammis tecum prope lædar iisdem ;
 Et tecum jaculo pæne, MARIA, pari !
 Tunc ego non dubitem sævas perferre catastas :
 Non dubitem pœnis omnibus unus agi.
 Dulce foret miscere meum cum sanguine JESU :
 Dulce foret longa claudere fata cruce.
 Fac mea vota tuis , Regina , simillima votis ,
 Cordibus eque duum finge duobus idem.
 Ambos unus amor sibi nos adstringet Amantes ;
 Unus erit JESUS , vincula nostra , tuus.

E L E G I A V I.

*Cliens Parthenicus e purgantibus flammis
 opem B. V. MARIE sibi deposcit.*

Maxima pars hominum , nec te , mitissima curat
 Virgo , nec offensi Numinis arma timet.
 Ut tamen hoc ita sit : misero prodesse clienti ,
 Id demum est pietas , id Marianus amor.
 Me miserum ! potui , si mens non læva fuisset ,
 Errori veniam promeruisse meo.
 En modo vindicibus teneor captivus & exul ,
 In quibus , heu ! durum est , & pudet esse , locis.
 Non sopor hic curas , comitum non turba dolores
 Mitigat , aut rapidos temperat unda focos.
 Nos procul absentes cœlestia gaudia fallunt :
 Missaque tam longe gratia rara venit.
 Debita suppliciis cur non tormenta redemi ?
 Defuit hæc noxæ pœna suprema meæ.

Nuper in æthereas posito mens corpore sedes
ibat; at adverso est inde repulsa Deo.
Illa feros, quibus eluitur levis error, in ignes
Mittitur, o quantum culpa, vel una nocet!
Heu! mihi jam videor cœlo tot abesse Novembres.
Quod tuus in Pharia filius hæsit humo.
Stare putes, adeo tardis it passibus hora:
Et trahitur lentis noxque diesque rotis.
Deme mihi labem, flammæ quoque pabula demes
Et nimis, ah! longas in mea vota moras.
Forſitan audacter facio: Quis frænēt amorem,
Quem Deus in nobis (sit licet ultor) alit.
Quis cœlum, Numenque ferat patienter ademptum?
Quis ferat ex ipſo gaudia rapta ſinu?
Emicat ut pavidæ canis ad veſtigia cervæ,
Et fruſtra invitum vincula dura tenent:
Utque ſtat impatiens, neque juſſas audit habenas,
Acer ab Eleo carcere miſſus equus;
Sic mea mens celeres meditatatur in aſtra volatus,
Explicat & pennas altius igne ſuas.
Sed bene vix cœpit: cohibent incendia curſus.
Hæc mora plus pœnæ, quam dolor omnis, habet.
Mater ades: flammis nam te dare jura loquuntur,
Nec potes hoc damno diſſimulare meo.
Ille ego ſum, qui te colui: quem Sabbata quondam
Exigua paſtum ſuſtinuere dape.
Ille ego ſum, qui te cecini: quem ſacra ſolebat
Inter Amatores muſa referre tuos.
Flecte, precor, Natum: dic, ut miſereſcat, & in me
Manſuetas habeat mitior ille manus.

Dic age, lustrali tandem me liberet igne:
Subsidii, dicam, causa MARIA fuit.

E L E G I A VII.

*Ad B. Virginem MARIAM pro felici
morte impetranda.*

UNius alma Parens animæ miserere, perennis
Mors mihi de cujus morte: salute salus.
Hoc ego dum mecum; curas mens inter & æstus,
Quid modo? quid nobis denique fiet? ait.
Si portum vix una subit, de mille, carina,
Et sæpe infidas anchora culpat aquas:
Si quibus aptabat votivas nauta coronas:
Fracta vides fero carbasâ, fracta tamen.
Ah! scio, quam fragili vehitur mea vita phaselo,
Quamque salus dubiis fluctuat acta Notis.
Styx, & opes, & amor, junctis me viribus urgent,
Impetitur ventis heu! ratis una tribus.
Prima metus hæc causa movet; quos aggerat heu
mors!

Forte noverca mihi, forte futura parens.
Judicis accedunt sub duro actore tabellæ,
Quas de me austeras fors gravis urna feret.
Hei mihi! fatalem mundo denunciat horam
Buccina: venturo torqueor ipse metu.
Quo feror? an pavidi repetunt sua corpora manes?
Triste sepulchretum tota videtur humus.
Christus adest: micuere poli: Crux aère pendet:
Scena vocat ultima: Christus adest.

Me miserum! spes nulla super, fiducia iustos
 Pæne fugit, causæ Virgo clientis ades.
 Non ego iudicium, quis me subducat ab illo?
 Deprecor: at trepidum me mea causa facit.
 Fac modo me damnem; da possim eradere vitæ
 Crimina, da fausto claudere fine dies.
 Spero equidem, fragiles animus cum deseret artus,
 Sentiet optatam, quam modo poscit, opem.
 Opportuna ferēs trepidis solatia rebus.
 Et cadet imperio cura pavorque tuo.
 Tunc ego totus amor, totus tunc lacryma; dum me
 Mors ad supremum falce tribunal agat.
 Audio: Justitiæ Clementia juncta forori,
 Hospitibus faustos datve negatve lares.
 Excudit; & palmas, si qui meruere, reportant:
 Excudit: & pœnas, si meruere, ferunt.
 At qui, Diva, tuo vixit devotus amori,
 Lucida secura tendit in astra via.
 Donec ero, tuus ille meos amor occupet annos;
 Mors sit, & interitus te penes hora mei.

E L E G I A VIII.

*Votum B. Virgini MARIÆ, dum Parthenicæ
 Sodales ad Poetarum lectionem accinguntur.*

Diva, virum canimus (sit fas o Diva) veneno
 Quem docuit blandas perdere livor apes.
 Ille thymo, lætumque rosis possedit Hymethum
 Et circum culti jugera multa soli.

Pauper Aristæus formoso divitis horto
 Non procul absentes forte colebat apes.
 Ite bonæ, dixit, primum rorantibus astris,
 Hybla suas vobis proxima servat opes.
 Mane ruunt, aptusque favis, mellique parando
 Carpitur a cunctis per nemus omne liquor.
 Non tulit id livor. Tacito quod corde premebat,
 Explicat ingenio deteriore nefas.
 Inficit, heu! cunctas succis lethalibus herbas;
 Et bibit affusam flos hic, & ille luem.
 Puniceis aurora rotis de more ruebat;
 Totaquæ cœlesti rore madebat humus:
 Melliger ergo fremens densis exercitus alis
 Irruit in saltus, qua data porta, suos.
 Dum thyma juncta rosis, cythifosque & lilia libat:
 Pestiferas gusto iudice sensit aquas.
 Serpit in infontes virus ferale volucres;
 Unaque non uno vulnere plaga furit.
 Expertura novos alibi felicius hortos,
 Urget apis penna deficiente fugam.
 Emcat hæc sursum, vitamque relinquit in aura:
 Hæc per fatalem languida repit humum.
 Altera fortuitum reperit sub fronde sepulchrum:
 Altera tabifico pendet adusta gelu.
 Ista tuos, Virgo, signant alvearia cœtus:
 Nam quot ibi Socii, tot numerantur apes.
 Hi per & areolas, & vatium prata vagantur;
 Mors ubi sub florum messe venena tegit.
 Invidus ille dolo facilem qui cepit Adamum,
 Altera jam dulci prælia fraude parat.

Virgineis insperfit atrox aconita Camœnis ,
 Nequitiaëque suæ noluit esse rudes.
 Pagina dum teneros molli pede cantat amores ,
 Quæ nullum infecit , pagina rara fuit.
 Hei mihi ! quis lecto durus Nasone recessit ?
 Exilio dignum est , ut fuit auctor , opus.
 Ille vel ille suo formosus in ordine versus ,
 Ille vel ille nota de meliore lepos ;
 Allicit incautam , mentita fraude , Juventam.
 Hæc fera virgineus nec videt arma pudor.
 Nam juvat e blando decerpere carmine flores ,
 Attica Musa tuos , Musa Latina tuos.
 Interea castam populantur toxica mentem :
 Interea cæcus pectora versat amor.
 Vidimus invictos quandoque libidinis hostes
 Mollibus , heu ! numeris carminibusque rapi.
 Vidimus ingenuos , lecto quos Vate puderet
 Scripta pudicitiaë posthabuisse suæ.
 Vidimus Idalio prope tot data colla Tyrano ,
 Quot tenuit cupidas Musa jocosa manus.
 Parthenicæ illæso subeant Heliconâ volatu ,
 Et redeant salvæ , te duce , Mater apes :
 Seu quia virginei coleris tutela pudoris ;
 Seu quia sunt curæ pars quotacunque tuæ.
 Sentiât & stygiæ per te vaser incola sedis ,
 Toxica successus non habuisse suos.
 Viribus , & solito sua tela carere veneno ,
 Cypride cum mœsta collacrymetur Amor.
 Auguror ; & nosti : linguis exulta duabus
 In laudes fundet mella Juventa tuas.

Ille pudicitiae saluum te vindice florem;
 Ille datam grato carmine dicet opem.
 Nec deerit, qui se teneros impune poetas
 Afferet auspiciis evoluisse tuis.
 Audivit mea vota Parens. Innoxia plenæ
 Crura thymo cellas ingrediuntur apes.

E L E G I A IX.

B. V. MARIA de vitæ statu consulenda.

MARS ubi militibus belli dat signa propinqui,
 Arma tenent; frænis impediuntur equi.
 Auspice neptuno fragilem, Palinure, carinam
 Scandis, & adversas vincis inermis aquas.
 Audiat Hippolytus, cervis ubi retia tendat;
 Imus, ait, cœptis Delia plaude meis.
 Nec labor agricolam terret, si findere rastro,
 Solibus hibernis imperet arva Ceres.
 Virgine nil auctore time: regit illa clientes,
 Quos vaga non certo limite vita tenet.
 Non tamen est studium cuivis, eademque voluntas,
 Elige, cui dicas: Hæc mihi vita placet.
 Sunt, quibus est cœlebs, illæsaque moribus ætas:
 Sunt, quibus arrident, Pallas, & æqua Themis.
 Invenies, quos urit honor, quos ducit hiantes
 Purpura, quos Regum splendor, & aula rapit.
 Ille nihil belli putat artibus esse secundum:
 Utilius medica nil putat alter ope.
 Forte pater dicet: Debes mihi nate nepotem,
 Qui blæsa canum voce salutet avum.

Ure faces; invitat Hymen: flos exigit ævi,
 Et, mea quæ dudum fata morantur, opes.
 Viderit ista parens. Alio fors vertere cursus
 Astra jubent, genio nata favere tuo.
 Mons latet, a rerum strepitu turbisque remotus:
 Dat pietas nomen religiosa loco.
 Nulla Venus castos illic infestat Amantes.
 Hinc aurum, hinc Siren altera fagit honos.
 Forsitan huc venies. Tibi sic indulgeat æther:
 Sic tibi sint fausti, sint sine labe dies.
 Quidquid id est, Dominæ faciles inquire per aras
 Quique tenor vitæ, quæque sequenda via est.
 Aspice, dic, primæ sub tempora, Virgo, juventæ,
 Quo meus in bivio detineatur amor.
 Semita suspensam vocat altera & altera mentem:
 Altera vota, vepres; altera vota, rosæ.
 Quo ferar? unde petam trepidis oracula votis?
 Tu mihi consilium, tu mihi numen ades.
 Scis, mea quo vento, quo debeat æquore ferri;
 Scis, mea quo portu suscipienda ratis.
 Ah! vereor, ne forte vagis in fluctibus errem;
 Quamque dabit, portus fallat & unda fidem.
 Si tuâ non frustra fertis altaria cinxi,
 Si tua non vanam gratia spondet opem,
 Pande precor nobis, quo tramite, Mater, eundem.
 Nostra salus ista statque caditque via.

64 DE CULTU B. V. MARIE
E L E G I A X.

Peregrinationes Sacræ.

MAjus adest , mensis quo non formosior alter :
Veris honos , Floræ gaudia , Majus adest.
Et cœli facies , & te nitor allicit agri ,
Et mitis faciles provocat aura pedes.
I ! quo te Zephyrus , quo ducit cantibus ales ;
Nec malus abruptat picus & anguis iter.
Nolo ego te terras alio sub sole jacentes ,
Nolo ego te longas Tethyos ire vias.
Vise tuos (quid enim voveam tibi majus) amores ,
Et loca , quæ Dominæ sacra feruntur , adi.
Sistere Laureti , quo nil prius , Itale templo :
Sistere Serrati vertice Montis Iber.
France subî felix , & tu Germane facellis ,
Quæ mea pro cœlo Diva minore colit.
Te quoque Virgineas (quæ sint , sua pagina dicet)
Belga , salutatum convenit ire fores.
Nec vos Sauromatæ , nec te labor , Hungare , frangat :
Mollit iter pietas , & Marianus amor.

E L E G I A X I.

De B. VIRGINE LAURETANA.

CUM mea musa pium peregre deducat Amantem,
Pandere pauca meo carmine templa juvat.
Templa quibus Regina suum præsentius afflat
Numen , & aspectu lucidiore faver.
Lauretana domus , magnæ incunabula Matris ,
Jure suas primum dicere mandat opes.

Dum

Dum pede res Asiæ cursum tenere secundo;
 Celsa Palæstinis substitit illa jugis.
 Polluit at postquam Pharius loca sancta Tyranus,
 Trivit & immundo limina casta pede;
 Siftitur Angelicis ablata per aëra pennis,
 Montis in Illyrici vertice sancta domus.
 Pro merito tunc culta fuit, dum temperat æstus,
 Adriacasque suo numine frænât aquas.
 Sed brevis hæc statio: quarto nam vecta Decembri est
 In Lauretanum cella beata nemus.
 Mira fides! sacris pia sedibus arbor honorem
 Dicitur inflexis exhibuisse comis.
 Prodigiiis clarere locus: concurrere passim
 Italus: & donis cœperat ara coli.
 In ferus insidiis latro, grassatur; inermes
 Opprimit; occultis cædibus horret iter.
 Inde pedem Regina moves, & colle propinquo
 Tecta locas; tectis multus habetur honos.
 Te stipe, quæ sacræ cessit custodibus Ædis,
 (Hæc retulit pietas præmia) rixa fuit.
 Ergo tuos mandas alio migrare penates?
 Inque novi rursus culmine montis ades.
 Hæc ubi; Picens: nunc nunc, ait, optime civis,
 Materiam, qua sis religiosus, habes.
 Invenienda via est, qua nullo crimine posthac
 Evolet e nostro gaza beata sinu.
 Exul avarities isto procul aëre cedat:
 Virgo parens litis femina damnat opes.
 Dixit. Ad eximios tulerat jam fama favores,
 Qua rate trita via est, qua via trita rota.

Lauretum toto concurritur orbe: MARIÆ

Natales gessit visere quisque lares.

Janua sancta refer, quot te coluere clientes?

Oscula quot posti, quot data ferta tuo?

Suspensas tenuit quot primo in limine plantas

Ex adytis spirans horror & aura tuis?

Ille genu supplex augusta per atria reptat:

Hujus & a lacrymis, sicut ab imbre, madent.

Atque aliquis cupido dum per loca singula visu

Fertur, & hinc oculos pascit, & inde suos:

Hic secuit Joseph: hic ligna dolavit JESUS:

Illo Mater, ait, vagiit orta loco.

Hic dixit Gabriel: illic assensa MARIA est;

Hic focus, hic mensæ proxima sponda fuit.

Aspice, flavescentes qui tot duravit aristas,

Nulla læsus adhuc vulnere murus hiat.

Hæc digito designat & hæc; dein aspicit aram,

Qua super effigies cedrina Matris erat.

Et modo virginæ miratur frontis honorem:

Et modo sidereas lumen utrumque faces.

Quotque micat gemmis, tot fert præconia vertex:

Totque oculos ad se pulchra corona rapit.

Sed iuvat attonitos & frons & vultus JESU,

Qui velut in dextra, gemma, Parentis erat.

Magna quidem, fateor, sunt hæc miracula: verum

Ars simul & pietas æmula junxit opem.

Ne quid ab hoste domus, ne quid pateretur ab ævo

Jussa fuit circum marmore tota tegi.

Surgit opus, solidusque suo stat marmore murus:

Ipsaque, quis credat? marmora sensus habet.

Ut

- Ut sua parietibus remaneret forma vetustis;
 Sponte sua cessit non procul inde lapis.
 Cessit, & illæsa murus compage revinctus
 Addidit ad sacras altera valla fores.
 Obruimur, plenis si tanta per æquora velis,
 Ingenii tentet cymba volare mei.
 Vestra fides, Superi, si quod divina potestas
 In terris unquam grandius egit opus.
 Illic prima sui fecit compendia Numen:
 Et mater salvo, Virgo, pudore fuit.
 Illic cuncta suos laxant miracula fontes,
 Et medicas sentit quilibet æger aquas.
 Quid facient morbi, si mors sibi fracta queratur
 Spicula, si viduas falce minace manus?
 Quid memorem cæcis accensâ frequenter ocellis
 Lumina; quid plantis vincla soluta suis?
 Quid rediviva canam mutæ commercia linguæ,
 Jamque voraturo carbasa salva mari?
 Quid quod in obscuras acherontica monstra cavernas
 Gloria Lauretæ dum memoratur, agi?
 Robore quæ nequeant alii: non artibus ullis
 Vincere; parva suo numine Cella potest.
 Quæ non, Virgo, tuos custodia servat Amantes;
 Cum tua sit, cælo præside, tuta domus?

E L E G I A X I I.

De B. VIRGINE MONTIS ACUTI.

A Sper ubi collis, qui non tamen asper Amanti est;
 Incipe tu gratos ferre Brabante pedes.

Omnia prodigiis mirabere plena; sacelli
 Sive videbis opus, sive videbis opes.
 Æmula sideribus moles stellata refulget;
 Nuper ubi tantum quercus & herba fuit.
 Hæc tua laus, nec prima tua est, Alberte! MARIAM
 Tu gentilitia religione colis.
 Marmora tu muris, tu das altaribus aurum:
 Tu das Virgineis regia ferta comis.
 Ditia quid gemmis auroque rigentia dicam
 Sceptra? quid artificii pallia texta manu?
 Hæc ubi sollicito percurreris omnia visu:
 Altera quæ spectes dona, viator habes.
 Invidiosa leges priscis miracula sæclis,
 Quæ dabit historiis picta tabella suis.
 Aspice non uno pendentes ordine ceras:
 Muneris accepti pignora certa ferunt.
 Aspice præcipiti fugientes agmine morbos:
 Aspice devictæ plurima signa necis.
 Ergo pedes te crede viæ; neu turpe putato:
 Quod facit Austriades, hoc tibi turpe putes?
 Hæc pedes Augusta cum Coniuge sæpe revisit
 Limina: erant longæ tædia nulla viæ.
 Mox Proceres, Alberte, tuos idem impulit ardor:
 Gestit exemplo quilibet ire Ducis.
 Vidi ego Virgineas manibus pendere carollas:
 Vidi ego Virginea clangere laude viam.
 Jam didicit vocale nemus resonare MARIAM:
 Jamque levi volucris gutture cantat; Ave.
 Agnoscant Zephyri cantus, & lene susurrant:
 Plaudit & arboreis proxima silva comis.

Regnate o Zephyri, o silvæ florete, piasque
 Accipiat cunis mollibus arbor aves.
 At tu Diva tuos facilis, precor, aspice Belgas;
 Quæque fremunt, forti comprime bella manu.
 Belgica, quæ mediis etiam servivit in armis,
 Gravior accepto munere pacis erit.

E L E G I A X I I I.

*De sacro Cereæ ope B.V. MARIÆ Atrebaribus
 submisso.*

ET sumus Arthesii non ultima cura MARIÆ;
 Dum cœli vitio corpora languor habet.
 Lethifer, auxiliis non proficientibus, ignis
 (Ut perhibent) nostros conficiebat avos;
 Virgo parens tanto dignata occurrere morbo;
 Exeruit dextræ robur & arma suæ.
 Adstitit hæc media citharædis nocte duobus,
 Rixa quibus cæsi de nece fratris erat.
 Ite, sacras Lambertus ubi moderatur habenas;
 Ferte salutiferam; quam damus, inquit, opem,
 Proferet antidotum præsentibus utile morbis
 Cereus: ille meo munere vester erit
 Hujus, jo! medicas limphis infundite ceras:
 Certa salus pota quemque sequetur aqua.
 Itherio Normannæ comes, qui me auspice tecum
 Junget amicitias, nec mora longa, novas.
 Carpe viam, promptusque sacri te transfer ad ædes
 Præfulis, & monitu detege visa meo.

Dixerat, & celeri nabat per sidera curru;

Cum pavet, inque preces alter & alter abit.

Quis credat? post visa diu suspensa, MARIÆ

Vix dedit imperiis lentus uterque manus.

Donec & ore minax ambos Regina revisit,

Imperat & jussam præcipitare viam.

Sit veniæ locus, & primæ sua gratia culpæ;

At pœnam, dixit, culpa secunda feret.

Parce minis, mora nulla, parens! accingimur ajunt.

Parent promissis: ingrediuntur iter.

Quæ sit causa viæ Lamberto denique pandunt.

Visa placent; gemino stat sua teste fides.

Septima nox aderat. Placatis Præsul amicis

Additur, & focias jungit in Æde preces.

Ocyor interea promissam lucifer horam

Devehit: affuso subrubet ara die.

Tres suos horror habet, subitam tres pectore flammam,

Tres lachrimis udas sustinere genas.

Virgo propinquabat palla spectabilis alba,

Quaque pedes movit, prævius ivit odor.

Pignus in angusta lucebat amabile dextra

Cereus, æthereæ quem peperistis apes.

Tradidit hunc sociis, Lamberto adstante, duobus,

Muneris & tanti quid ferat usus, ait.

Mox abit, aspectuque suo frustratur hiantes,

Suspensosque inter gaudia tanta viros.

Nullus Ave dixit; nec præ novitate licebat.

Hinc donum, hinc dantis præpediebat amor.

Vox ubi nacta viam, lacrymis Antistes obortis,

Virginis in laudes, qua tulit ardor, iit.

Hanc

Hanc canit afflictæ facilem succurrere genti:
 Hanc deploratis promere rebus opem.
 Accinit Itherius tecum Normanne, peritus
 Vocis, uti cytharæ pleetra movere suæ.
 Altera jam grates, & longior hora tulisset;
 (Quid minus offerri post bona tanta potest?)
 Sed jam tempus erat mæstas lustrare catervas,
 Corporaque occulta febris adusta lue.
 Protinus expressas e cera Virgine guttas
 Lambertus liquidis mergere cœpit aquis.
 Muneris in partem cytharædus uterque vocatur:
 Hos labor, & posthac ille manebit honos.
 Plurima propter aquas ægrorum examina fidunt
 Hos amor, & vitæ spēs quoque blanda facit.
 Pro se quisque bibit, potamque e Vase salutem
 Excipit. Hoc pretium credulitatis habet.
 Quisque sibi reduces omni procul ulcere vires,
 Virginis & medicas prædicat esse manus.
 Atque aliquis tantæ spectans miracula lymphæ,
 Quæ tulit huc miram vis nova, dixit, opem?
 Plus mihi vina placent: & vina rogabat amarus
 Irrisor, stygias jam bibiturus aquas.
 Ultor Virgineum ceu vindicet ignis honorem,
 Impia præcipiti viscera peste vorat.
 Sævit, & exusto sceleratam corpore linguam
 Projicit in piceos, infera stagna, lacus.
 Prodigii pars una fuit: pars altera restat,
 Arthesii! versu non reticenda meo.
 Relligiosa sacram meruit depascere ceram
 Flamma, nec huc tantas usque memordit opes.

Nam licet ex stillis alias candela profundat;
 Parte sui nulla deficiente perit.
 Quo lux more solet similem producere lucem,
 Et fons perpetuas fundere jugis aquas.
 Nota loquor Belgis: abeas, miracula quisquis
 Despicias: aut Belgis, quisquis es, adde fidem.
 Cereus hic magnæ didicit servire Parenti,
 Obsequium cera perpetuante suum.
 Inde quidem felix. Felicior ille, MARIÆ
 Qui monitis semper Cereus esse velit.

E L E G I A X I V.

*De B. VIRGINE a SABULO, quæ Bruxellæ
 anno 1348. coli cæpta est.*

HUc quod ab Anversa, Mater, deflexeris urbe,
 Exiguo statuam lintre vehente tuam:
 Hoc numerat magnos inter Bruxella favores,
 Equæ tuo certam pignore sperat opem,
 Sperat, & accessu nil non miratur in illo,
 Quo tuus immeritam sponte beavit amor,
 Forte decor statuæ tacitis defluserat annis;
 Læserat & vultus aura situsque tuos.
 Altera sufficitur: novitas accendit amorem:
 Hic amor, hic pietas, hic nova vota calent.
 Jamque vetus passim neglecta jacebat imago:
 Quod bona non æqua femina mente tulit.
 Abripit, abreptamque pio commendat Apelli:
 Admoyet artifices protinus ille manus.

Forma prior rediit, primi rediere colores,
 Ars quoque materiam est vincere visa suam.
 Redditur ergo sacrae longe formosior Aedi,
 Altaque conspicuo fulget imago loco.
 Dum licet, hac gaude felix Antverpia: paucis
 Hæc tua luciferis (non ego fallor) erit,
 Vim frustra injicies. Alio migrare paratam
 Virginis admonitu femina docta canit.
 Nulla mora est: ventis statquam committit & undis.
 Scaldi pater tantæ dirige navis iter.
 Audior: illa volat, Zephyrique fa ventibus alis
 Per medias facili numine fertur aquas.
 Officio funguntur aves: novisse putares,
 Quid sibi commissum ferret onusta ratis.
 Vella ruunt circum: tendunt umbracula pennis:
 Inflectant cantu rostra canora suo.
 Pars grandes numeros, pars exprimit ore minores,
 Pars tenero medios temperat ore sonos.
 Movit aquas cantus. Facto velut agmine pisces
 Protinus e summis emicuerunt vadis.
 Pro se quisque parat squamas agitare sonoras,
 Ut dum voce nequit, plausibus æquet aves.
 Interea, Bruxella! tuis feliciter oris
 Appulit, exili vesta MARIA rate.
 O bene! quod toties effunderis obvia portis.
 O bene! quod nitidis it sacra pompa viis.
 Ipse humeris Princeps (non est labor iste pudori)
 Principe cum gnato nobile gestat onus,
 Quam bona, Dux exempla moves! servire MARIE
 Discet ab exemplo Belgica tota tuo.

Cernis, ut ingreditur læto Sabulonia vultu
 Limina non illo Diva movenda loco?
 Cernis, ut ampla suas resupinant atria valvas,
 Et Dominæ gratos explicat ara sinus?
 Mater arenosam, qua poneris, incole sedem:
 Altera sit Belgis hæc, precor, aula tuis.

E L E G I A X V.

De B. VIRGINE ESQUERMENSI

ad Insulam.

Mirus inest ovibus sensus pietatis, & agnis;
 Atque latens aliquid corpore majus habent.
 Si dubitas, Esquerma suo te rure moretur:
 Efficiet certam res ubi gesta fidem.
 Hic rubus, & mediis rosa ceu pulcherrima spinis
 Virginis effigies insita Matris erat.
 Huc de more gregem pastor numerosus agebat:
 Causa fuit Virgo, præteraque nihil.
 Sidera cum primo vesper depingeret auro,
 Et caderet summis densior umbra jugis:
 Hoc erat, ut fama est, pecorum commune magistris
 Ante rubum prono fundere vota genu.
 Vota, quibus Divam multum salvere jubebant:
 Vota, quibus pecori grata faveret humus.
 Aligeri, quibus una fuit custodia ruris,
 Ut reor, indoctas erudiistis oves.
 Dum Corydon nova ferta rubo: nova figit Amyntas,
 Angelicumque, genu supplice, dicit Ave;

En pecudes exempla movent. Quis crederet agnos,
Et sacrae cupidas religionis oves ?

Ingeniosa pecus jam dicere docta salutem,
Indocilique prius poplite tangit humum.

Vidit id opilio. Quid enim non ille videret,
Cujus in aspectu grexque rubusque fuit ?

Dum pietatis opus, dumque hæc spectacula cernit,
Desiit hoc certe rusticus esse loco.

Prodigium, clamat, pietas non visa : MARIAM
En pecus inflexo est devenerata genu !

Hic nullus teneros oculus qui fascinat agnos ;
Non fera, quæ magico carmine sævit anus.

Numen inest monstris, sed non leve numen, in illis ;
Prodigium nobis omne MARIA facit.

Dixerat. Exultim pecudes (audisse putares)
Ante vepres curvum ter posuere genu.

Ter quoque balatu sacrum mulsere rubetum :
Læta ter accepto murmure risit humus.

Audiit hæc Princeps, qui Flandrica fræna regebat,
Et subiit plenum relligionis agrum.

Audiit ; & monstris posuit pro talibus Ædem,
Qua rubus humatis ibat in astra comis.

Una, pius grex, causa fuit, fuit altera sanguis
Virginea cursum sistere iustus ope.

Ille fluens sanguis, qui te Baldvine tot annos
Hauserat, & medicæ luserat artis opem.

Religiosa tuæ tunc conscia fama salutis,
Huc cum vicinis oppida duxit agris.

Altera pars agnos, multam pars altera ceram,
Tertia pars alias suppeditavit opes.

Nec

Nec mora : prima sui fructum tulit Insula voti :
 Insula virgineo numine digna tegi.
 Tunc Esquermensi sua reddere vota Sacello
 Dulcis erat Belgis & violentus amor.
 Et fuit , ad sacram lætus qui tenderet Ædem ,
 Hoste per assuetas insidiante vias.
 Ivit , Et o! charo comes addita Virgo clienti
 Semper idem tuto tramite fecit iter.
 Vera canam , licet ipse frequens concederet illuc ;
 Pervigili nunquam visus ab hoste fuit.
 Sola videbatur niveo prope rustica cultu
 Femina consueto calle frequenter agi.
 Femina Virgo fuit , fidum quæ textit Amantem ,
 Eripuitque oculis , hostis inique , tuis.
 Plura dedit pagus , quem tot cœlestibus auctura
 Insula prodigiis officiosa colit.
 Illic pace bona discordia pectora necit
 Conciliatricis nomine nota Parens.
 Vidimus armatos in mutua fata , sequestra
 Virgine , pacificas sæpe dedisse manus.
 Vidimus & causas , incertaque jura , Patrona
 Virgine , Causidico nil eguisse suo.
 Vidimus & lites , diuturna que bella , vocata
 Virgine , sævitiem deposuisse suam.
 Esquermensis adi , moneo , non dura Sacelli
 Limina , qui morbis exigis æger opem.
 Corporis e quoquis salvus discrimine , dices :
 Aut hoc , aut nullo degit Hygia loco.
 Non opus amissam revoces præcone crumenam
 Excidit incauto quæ male lapsa sinu :

Huc

Huc ades , argentumque via disquire remensa
 Invenies illo , quo fuit ante , loco.
 Non opus incertis revoces tua vela tabellis :
 Sidat in ignota , seu ratis errat aqua :
 Huc ades , & facili merces committe MARIÆ ,
 In portum dubiam diriget illa ratem.
 Admiranda Parens , quam te reverenter habebit ,
 Quique tuos agnos , quique sequetur oves.
 Si tua forma capit pecudes ratione carentes ;
 Nil hominis , qui te non venerantur , habent.

E L E G I A XVI.

De B. VIRGINE FOYENSI.

Cur te præteream Romanæ filia Sedis
 Legia , virginæ fama perennis Heræ!
 Ille tuæ sedes & religionis ocellus ,
 Matris & augustæ regia Foyus ager :
 Facta suæ miranda jubet cantare patronæ ,
 Orbem quæ meritis circumiere suis.
 Quercus opaca , ingens , urbi vicina Dinanto
 Cortice cœlestes forte tegebat opes.
 Nesciit hoc aliquis ; ferrum molitur in illam :
 Sternit humi , validam texat ut inde ratem.
 Quid facis ah demens ! latet navis in illo
 Robore , quæ cunctis una ministret opem.
 En subter quernam comparet imago medullam ,
 Dædaleæ scalpro non imitanda manus.
 Virgo parens dextra puerum gestabat JESUM.
 Fictilis , & signi forma pedalis erat.

Vestis obit corpus diffuso prodiga cultu ,

Et cohibens passas regia ferta comas.

Quæritis excisa quid forsitan arbore factum ?

Visa fuit damnis pulchrior esse suis.

Mille abit in partes , in segmina mille , tot olim

Antidoto morbos edomitura suo.

Prodigiis facunda magis , quam frontibus arbor :

Tot prope , quot fingas , usibus apta venit.

Si quis ad hanc vertit longis damnata tenebris

Lumina ; luminibus solque diesque redit.

Non ego , Virgo , datas a te mihi mentiar aures ,

Alter ait , surda qui prius aure fuit.

Ille gelu , vitioque pedum male captus inertis ,

Explicat incessu liberiore pedes.

Hi , quibus infelix lapsa membrana laborat

Viscere , sperata restituuntur ope.

His , quos inflat iners albenti corpore languor ,

Detumuit pulsa venter inanis aqua.

Cetera quid memorem ? vim fatis intulit arbor ;

Fregit & invitæ ferrea jura necis.

Quæque arbor potuit , nitidi potuere lapilli ,

Qui fusi circum limina sacra jacent.

Ille colore rosas , coccum anteit ille coralli :

Hic candore nives provocat , alter ebur.

Iste novum viridi mentitur luce smaragdum :

Mentitur violas iste , hyacinte , tuas.

Est , qui chrysolithi sibi vindicet æmulus aurum :

Est , qui sidereas exprimat igne faces.

Candet in his adamas ; plorat crystallus in illis :

Hic amethyste tua est purpura ; pallor , onyx.

Quam

Quam color his variat, tam vis diversa medendi est,
 Virgine quæ tribui non nisi dante potest.
 Iste, dolore ferus quem calculus ussit acerbo,
 Expertus vires Foye lapille tuas;
 Dixit: in exiguo quæ vis inserta lapillo?
 Hanc habet abs medica Virginis ille manu.
 Unus & Eoos delatus, & alter, ad Indos;
 Quam nova, tam morbis certa medela fuit.
 Ditibus invidiam fertur fecisse lapillis;
 Inde sibi pretium dum perisse dolent.
 Nobile Virginei monumentum & pignus amoris,
 Ante oculos defer Legia grata tuos.
 Donec Virgineæ vives devota Parenti
 Filia, Romanæ filia Sedis eris.

E L E G I A XVII.

*De imagine B. V. MARIÆ in nemore
 Illustrissimi Ducis Arschotani, per Vallencnenses
 Societatis JESU discipulos, intra quercum anno
 1625. Nonis Augusti collocata, quam & BONÆ
 SPEI DOMINAM nuncuparunt.*

Dum vehit Augusti quintum lux annua solem,
 Sit mihi in Arschotii fas Ducis ire nemus.
 His abs Parthenicis bene cœpta clientibus edam,
 Vallencygnæ quæ canat urbis olor.
 Virgo, tuos si quando licet cognoscere sensus;
 Nosse quid hic velles, visa Juventa fuit.
 Hæc equidem audierat solers hortante Magistro,
 Spargendus late quam tuus esset honos.

Non

Non decet angustis concludi mœnibus urbis ;

Uterius per nos , qua licet , inquit , eat.

Est mihi de Foya simulacrum fictile quercu ;

Cui decus & pretium sola MARIA facit.

Hoc ego Remæis tutelam saltibus addam.

Quercus erit votis non aliena meis.

Quis scit, an hanc olim supplex Peregrinus adoret ?

Quis scit, an hic magnæ numina Matris erunt ?

Dixerat ; & felix tantis audacia cœptis

Adfuit , & mirum promere iussit opus.

It Mariana phalanx armis instructa , sed illis ,

Quæ sibi virgineus suppeditarat honos.

In nemus ingreditur ; dumque huc vestigat & illuc

Quæ loca , quæ votis suggerat arbor opem ;

Commoda visa fuit spaciosior area ; cujus

Grandior in medio consita quercus erat.

Hic locus , ingeminat , nostro locus aptus amori ,

Hac Dominæ sedes gratior esse nequit.

Expedit arma , quibus figatur in arbore signum :

In promptu clavi , malleus , uncus erant.

Ascensum facilem quercus procera negabat ;

Quo tamen impatiens ire parabat amor.

Invida quid nostris obstas conatibus arbor ?

Obvia quin ultro brachia flectis ? ait.

Ingenio supplere decet ; testudinis instar

Supponunt humeros æmula turba suos.

Dulce putatur onus ; Quid enim leve non sit Amanti,

Dilectæ quoties Virginis urget opus ?

Excavat ille rudem secto sub cortice truncum ;

Hic spatio Divam conveniente locat.

Alter

Alter compositam clavis defigit & unco :
 Hic sparso circum flore decenter obit.
 Hæc ubi : consilio & studiis communibus actum ,
 Nomine quo tandem Diva vocanda foret.
 Singula dum pensant Augustæ nomina Matris ;
 (Non uno solum nomine digna fuit)
 Protinus e rostris non nemo Sodalibus , illic
 Qui lætus tantum forte videbat opus :
 Cum pia Mater , ait , vestris spem præbeat ausis :
 Jure SPEI DOMINAM jure vocate BONÆ.
 Virgo ! SPEI DOMINAM sine te , dixere , vocari :
 Tamque bonum per nos nomen habere velis.
 Relligiosa piis applaudit vocibus echo :
 Reddit & acceptos terque quaterque sonos.
 Protinus e venis silicum pars semina flammæ
 Extudit ; accensas pars tulit inde faces.
 Pluribus ante novam collucet cereus aram :
 Promuntur flexo plurima vota genu.
 Ramorum pulchro distinguitur ordine scena ,
 Ponendæ indicium quæ rude sedis erat.
 Quid memorem querno libata Suavia ligno ,
 Flexaque per varios musica verba modos ?
 Fecit ubi finem vocum concordia discors ,
 Hæc nemus obsequii verba suprema tulit :
 Hospitio magnæ posthac calebranda MARIE ,
 Nos tibi devinctos aurea quercus habe.
 Quisque quot hebdomadis ad te properabit Amator ,
 Indulta ut musis otia nactus erit.
 Acris hiems ventis , Titan desæviat æstu :
 Nec statuet plantis iste , nec illa moras.

Forſan & exemplo quondam vicina noſtro ,
 Quæque procul nobis ora remota jacet ;
 Huc veniet dubiis quæſitum oracula rebus ,
 Et feret ad patrios nuncia certa lares.
 Forſan & hunc portenta locum divina probabunt :
 Surget & hic templo nobilis ara ſuo.
 Nec juvenes votum , nec ſpem pia Virgo feſellit :
 Prodigiiſ ſacer eſt , & pietate locus.

ANTONII DESLIONS
 E SOCIETATE JESU
 DE CULTU
 B. V. MARIÆ
 ELEGIARUM
 LIBER TERTIUS.

ELEGIA I.

*De Parthenici Sodalis nomine sibi
 gratulatur.*

Uæritis, unde meis succedant omnia
 votis ;
 Et sua vix capiat gaudia noster amor?
 Hoc neque facundis faciunt convivia
 mensis :

Hoc neque convictus dulcia membra mei.
 Hoc neq; honor titulis, neq; murmure fama secundo
 Hoc neque Pieria Musa canora lyra.
 Odimus & famæ strepitum, plaususque theatri:
 Odimus & calices, Bacche diserte, tuos.
 Causa mea est melior; vati facit otia Virgo:
 Libera tristiciis gens Mariana sumus.
 Hic nullus pallefcit Amans, e fonte perenni
 Lætitiæ puras quilibet haurit aquas.
 Hæc tamen ante alias, quam molior indice versu
 Pandere, lætitia est summa caputque meæ.

Addita Parthenicis sunt plurima nomina fastis ,
 In quibus immeritum me quoque scripsit amor.
 Nomen ibi nostrum est Antonius , additur & quo
 Ediderim felix candida vota die.

Ite , nec invideo , victuris nomina chartis
 Tradite , quos laudis non levis ardor agit.

Cudite de rutilis spirantia signa metallis ;
 Et vetus intonsos cera loquatur avos.

Quid nisi fama brevis curis acquiritur istis ,
 Quam mors , aut tacito tempora dente terunt ?

Utquæ nihil fati , nec temporis ira minetur ,
 Perque suos titulos fama superstes eat :

Quo tibi tantus honor , si sis incognitus astris ,
 Hei mihi ! non tanti nomen habere fuit.

Non ita , si qua fides , nostro de nomine fiet ;
 Virginis in tabulis , ut reor , illud erit.

Ipsè legar felix , superisque Sodalibus addar ;
 Hos inter cum me ponere Diva volet.

Eventura mihi , quæ fors obvenit Amanti ,
 Quem fovit gremio docta Dilinga suo.

Scilicet hic vidit , vel se vidisse putavit ,
 Dum moritur , cœlo prosiliisse jubar.

Virgo erat , augusta Divum quæ septa corona ,
 Optatam famulo ferre parabat opem.

Agnoscit Dominam : mox supplex oscula lævæ
 Porrigit : in dextra namque tabella fuit.

Charta notata cedro , minioque inscripta ferebat
 Nomina : sic oculis legerat ille suis.

Legerat , & numero sese conspexit in illo ,
 Qui rata non dubiæ signa salutis habet.

Vix potuit visa Juvenis spirare tabella :
 Vix potuit viso nomine pauca loqui.
 Risit , & illecebris jacuit cœlestibus impar ,
 Et sensim vitæ stamina rupit amor.
 Vivite , virgineo qui vestra dedistis amori
 Nomina : vos media gaudia morte manent.

E L E G I A I I.

*Ad JESUM , pro B. V. MARIA sibi in
 Matrem concessa.*

Q UOD tua me placido nascentem limine vidit,
 Virgineoque Parens fovit amica sinu ;
 Gratia , Christe ! tibi. Tanti tu muneris auctor
 Crederis ; ex illo quot bona fonte fluunt ?
 In Cruce fixus eras , cernis cum forte Sodalem,
 Hærebat Matri qui comes usque tuæ ,
 Cernis , & hæredem ceris hunc scribis in imis ,
 Addis & extremo talia verba sono :
 Hæc posthac tibi mater erit : matrique vicissim
 Incipe tu nostro filius esse loco.
 O vox melle mihi , vox o mihi dulcior Hybla !
 O nunquam ex animo vox abolenda meo !
 Quod tibi , Zebedida , genitrix obvenit JESU ,
 Gratulor ; & nobis sit , precor , illa parens.
 Hunc ego non potui certe sperare favorem ;
 Anteiit votum gratia tanta meum.
 Regia progenies , & Divæ cura vocamur ,
 Scilicet a Christo cura secunda sumus.

Spero equidem, nostram tutabitur illa salutem,
 Et mentem monitis consilioque reget.
 Hæc ubi contigerint, duri procul ite timores,
 Quos animæ geminat cura salusque meæ.
 Tunc mea processus ratis est habitura secundos:
 Tunc meus optato tramite curret amor.
 Hæc quoque res aliquid tecum mihi fœderis affert:
 Hæc quoque res carum me tibi Christe facit.
 Ejusdem matris (jus hoc commune dedisti)
 Filius & prope jam sanguis uterque sumus?
 Distat amor tecum, flammis licet ardeat iisdem;
 Ignis, amor tuus est: parva favilla, meus.
 Infere virgineo nobis in amore calores:
 O ita Virgo parens, o ita Christe velis!

ELEGIA III.

*Renovandum quotannis Parthenici cultus
 propositum, exemplo Duacensium.*

SCarpiadas quæcumque meo de pectore musas
 Sustulerit, vitæ summa sit ista dies.
 Hic Helicon; hic & doctæ panduntur Athenæ,
 Orchestramque aperit Græcia tota suam.
 Hic & quidquid habet cœli cortina, reclusum
 Cernimus, & Sacri jusque Piumque fori.
 Quid moror herbarum vires, artesque medendi,
 Dicere quid leges, & tua sacra, Themis?
 Non Themis aut Helicon, nec tot mihi nomina
 tanti:
 Blandius hic aliquid quo capiamur, adest.

Dulce Sodalitium de nomine Virginis ortum :
 (Cujus ego quondam pars quotacumque fui)
 Nescio qua nostram cepit dulcedine mentem ;
 Cepit , & illecebris detinet usque suis.
 Illic vita mea est , illic mihi carpitur ætas ;
 Et redit huc , alibi si meus hæsit amor.
 Majus rore levi dum primas evocet herbas ,
 Vernaque purpureo vere renidet humus ;
 Cura laborque suos renovare Sodalibus ignes ,
 Ut capiat vires , qui bene cœpit , amor.
 Felices salvete animæ , devota MARIÆ
 Pectora , Parthenici gloria magna chori.
 Sit mihi vobiscum formosi in limine Maji ,
 Verba Sacramenti fas iterare mei.
 Ara nitet , lux festa vocat , succendite tedas.
 Dicite , quæ sacræ formula legis habet.
 Diva fave , pactas in fœdera tangimus aras :
 Atque ita sim felix , ut tibi fidus ero.
 Aspice , quo cœlum vultu dignaris , amantem ,
 Alligat æterna qui sua vota fide.
 Sceptra tua agnoscam : nil me deducet ab illis ,
 Vita licet fuso danda cruore foret.
 Si quis amicitiaæ mecum contraxerit usum ,
 Sive mihi junctus sanguine , sive domo ;
 Hostis erit , si forte tuo pugnabit honori :
 Vincula nec noscam sanguinis ulla mei.
 Sic mihi sint faciles cursusque in amore secundi :
 Sic mea felici remige navis eat.
 Sic mihi te placidam , duraque in morte parentem
 Efficiat nullo tempore læsa fides.

Postquam ita juratum est , sacris disceditur aris ,
 Fœderis & socias dat sibi quisque manus.
 Perdite Parthenici flamma meliore Sodales ,
 Ignea quæ stygius tela Cupido jacet.
 Dum prece vanus amans postes oppugnat & auro :
 Ponit & ad surdas florida ferta fores ,
 Figite Virgineo vernantia vota facello ;
 Figite mansuram tempus in omne fidem.
 Talibus irradiant Mariana palatia gemmis :
 Sertaque Virgineus talia postis amat.

E L E G I A I V.

Absit inertia a cultu B. V. MARIE.

O Levitas ! nunc ardet amans, nunc frigidus alget :
 Nunc tepet : hæ nostro sunt in amore vices.
 Si sapis , ignavum fuge sacro in amore veterum ,
 Odit , & hunc Virgo criminis instar habet.
 La guit Hermannus tandem : flagraverat ante ,
 Primaque dilectæ cura Parentis erat.
 Torpor iners primo sensim subrepsit amori ,
 Et potuit Dominæ non meminisse suæ.
 Dum forte cras melius spondet ; segnisque moratur ,
 Non tulit ista sibi verba MARIA dari.
 Adfuit Hermanno canos aspersa capillos ,
 Jamque anus , & rugis inficienda suis.
 Quo tuus ille decor, dixit , quo forma recessit ?
 Unde genas , Virgo , ruga senilis arat ?
 Hos tuus inscripsit fulcos in fronte veteris ,
 Inquit , & ex sanguine duxit in ore notas.

Dum

Dum vigil , assiduusque meas Hermanne per aras
 Spargebas vernis lilia mixta rosis ;
 Dum te noster amor : nostri dum cura tenebat ,
 Inque tuo nullum pectore frigus erat ;
 Spectabas teneram florenti ætate puellam :
 Sidera vincebat plurimus oris honos.
 Jam quia dilectam paulatim abolere **MARIAM**
 Incipis , & solitus pectore cessit amor ,
 Gratia prima mei per te defloruit oris
 Polluit & vultus aspera ruga meos.
 Virginei , moneo , mala tœdia vitet amoris ,
 Quisquis in obsequio nolit habere notam.
 Utile propositum veteres renovare calores ,
 Nec gelidum vitiis pectus habere suis.
 Est avis in terris , proprii quæ funeris augur ,
 Vitalem insólita fabricat arte pyram.
 Arboris hanc fragrantis opes , & plurima vallant ,
 Quæque Cilix , & quæ munera mittit Arabs.
 Hæc ubi. Mox busti superat fatale cacumen ,
 Solis & adversas excipit inde faces.
 Liquitur hausta brevi phœbæis hostia flammis ,
 Et cineres calcat post rediviva suos.
 Tu , velut Assyrios renovant incendia nidos ,
 Fac , tuus igne novo sic reparetur amor.
 Singula , fac , memori recolas data munera mente ;
 Omnibus ex illis grândis acervus erit.
 Virgo tuæ curam suscepit amica salutis ;
 Cum primæva etiam labe notatus eras.
 Virgo sui partes ultro tibi scripsit amoris ,
 Cum foret in puero vix puerilis amor.

Virgo tuis toties (longum est numerare) periclis

Excita ; in hos redeas , dixit , alumne sinus.

Virgo tibi cœlo venturas sustulit iras ,

Et rabida inferni contudit ora canis,

Plurima non memini , quæ te meminisse decebit ,

Dum recoles animi munera mente tui.

Munera tot , ceu ligna tuo suppone veterno :

Et dic : desidiæ sit rogos iste meæ.

Donec in ardentem mutato versus Amantem

Pectore , dissimilis conspiciare tui.

E L E G I A V.

*B. V. MARIÆ cum ingrato cliente
expostulario.*

IMprobe , si nostro male responsurus amori ,

Et mihi nescio quam præpositurus eras ;

Cur tua Parthenico coram promissa senatu ,

Et formidando Numine vota dabas ?

Ah miser ! etsi te nondum vindicta fatigat ,

Sera solet claudo pœna venire gradu.

Ancipiti suspensa tenet Deus æthere tela.

Jam tibi prædico , ni sapias ipse , necem.

Tunc meus? quem mollis amor, quem blanda voluptas,

Quem vaga præcipiti calle libido rapit ?

Tempus ubi est , cum sola tuos ego flectere sensus

Dicerer , & flammæ sola fovere tuas ?

Scilicet excidimus , totaque e mente fugatus

Excidit , in pretio qui fuit ante , pudor.

Ergo Sodalitii frustra descriptus in Albo es ?
 Ergo Sacramentum ventus & aura tulit ?
 Hoc erat ; appositus quod cum mihi cereus arsit ,
 Lumina sint tristi pæne sepulta face.
 Angele cum sacro mandares pacta libello ,
 Debuerat calamum sistere dextra suum.
 Turpius expungis , quam non admittis , inertem ;
 Tam cito qui demens terga daturus erat.
 Atque utinam soli tantum sua pœna noceret ,
 Obrueretque unum tanta procella caput.
 Hunc modo sollicitat prædo violentus & illum ,
 Eque Sodalitio se vocat ille meo.
 Vita soluta placet , nullique obnoxia legi :
 Quis sibi quis prudens vincula nectat ? ait.
 Quid tantum merui ? quæ te clementia vertit ?
 Cur tuus a nobis sponte recessit amor ?
 Nil ego commisi , nisi si concessa clienti
 Quamlibet ingrato munera , crimen habent.
 Incipe præteritos animo revocare favores :
 Deficies , numero copia major erit.
 Vix bene natus eras , cum te velut altera mater
 Suscepi , vitæ fida magistra tuæ.
 Dotibus ingenii bona corporis addita fovi :
 Auspiciisque vigent utraque dona meis.
 Sæpe tibi iratum procudit fulmina cœlum :
 Sæpe fuere mea fulmina fracta manu :
 Sæpe tibi clam visa fuit mors tollere vitam ;
 Sed fuit auxilio vita retenta meo.
 Omnia disjeci. Per me stetit ira Tonantis :
 Et sceleri per me gratia facta tuo est.

Finge age te summo positum in discrimine morbi ,
 Et tibi jam dictam funeris esse diem :
 Quid tibi mentis erit , cum te perjuria cingent ,
 Cumque satellitio culpa timenda suo ?
 Ante tuos oculos quando feralis imago
 Mortis , & infernæ stagna paludis erunt ?
 Tunc demum disces , quid sit sprevisse MARIÆ
 Numen , & e castris sic abiisse meis.
 Pluribus abstineo. Te mors , te flamma perennis ,
 Te moveat iudex , iudicii que rigor.
 Usque adeo ne leve est flammaque geluque peruri ?
 Hæc te perpetuo pœna ferenda manet.
 Ah! refer in melius mentem , culpamque retracta,
 Nunquam sera bonis moribus hora fuit.
 His ego te manibus , teque his miserata lacertis
 Amplectar , gremio suscipiamque meo.
 Accipiam reducem : nec me temeraria tanget
 Lingua , nec abrupto fœdere læsa fides.
 Si qua fuit nobis illata injuria , dono ,
 Solus amor tanti criminis ultor erit.

E L E G I A VI.

Desertæ B. V. MARIÆ Clientem pœnitet.

Flebilis , & sævis subductus fluctibus , in quos
 Me mala libertas , culpaque cæca tulit !
 Ad te vix salva , tu scis hoc Diva , carina ,
 Et feror in portus , si sinis ipsa , tuos.
 Nec frustra excipies. Non unus forsan amator
 Incipiet nostro cautior esse malo.

Ipse

Ipse ego , qui quondam fidus tua castra sequebar ,
 Arguor illa levi deseruisse fide.

Quo miserum primi rapuere Cupidinis ignes ?

Quo jocus , & vitæ liberioris amor ?

Castus eram , memini : castis adjunctus alumnis ,
 Normæ Sodalitii quos regit una tui.

Hic ego Sacramenta volens solemnia dixi :

Cerea fax pacti testis , & ara fuit.

Fœdus , & ipsa dies memori mandata libello est :

Indicat & nomen littera scripta meum.

Inde referre gradum nimium temeraria suavit

Libertas , animi prima ruina mei.

Janua , quæ castos servas Mariana Clientes ,

Debueras nostros impediisse pedes.

Debueras sacros mors circumcingere postes ,

Atque iter , aut vitæ rumpere fila meæ.

Tunc potui sine labe mori , nam quidquid ab isto

Tempore transactum est , crimen & error habet.

Sponte sequor , quocunque rapit malesuada voluptas.

Heu ! mea quo duxit vela , charybdus erat.

Hæsissemque diu scopulos allisus ad illos ,

Ni mea mens cœli mota fuisset ope.

Illa (quod est rarum) scelerum percussa timore ,

Ante oculos posuit dira pericla meos.

Protinus asserui mihi me , effugique Dionem :

Er subii templi limina , Virgo , tui.

Tu modo dum timidis adsis non aspera votis ;

Non sum qui pœnas deprecer ipse meas.

Sive piare jubes longo perjuria fletu ;

Perpetuas oculis sufficiemus aquas.

Sive piare jubes posita perjuria vita ;

Prodiga quæque sui vena cruoris erit.

Tu, precor, os durum fræno compeſce vel igni :

Vinclaque in infidos, tu, precor, adde pedes.

Quot tibi ſurripui ſocios in amore fideles ;

Tot reus, & tantis teſtibus unus agor.

Gratus erit, quocumque voles me claudere, carcer :

Si modo me dignum carcere, Mater habes.

Tolle, quod invaluit prima lanugine, crimen :

Non ſatis in cæco pectore mentis erat.

Subdola decipiunt incautos retia piſces :

Decipitur viſco, quæ male credit, avis.

Me mala libertas turpi traduxit amori,

Et mihi ſub blando melle venena dedit.

I nunc turpis amor, mea labes ite Sodales :

Non ego vos, ut ſim Virginis hoſtis, amo.

Ad tua caſtra Parens (ne nos exclude) redimus :

Da modo ſub ſignis, ut prius, eſſe tuis.

Ante diem primo componet veſper Eoo,

Ante ſuos Titan ; Lunaque ſiſtet equos,

Quam tua deſertor poſthac vexilla relinquam :

Ultima talis erit, quæ modo noſtra fides.

Hanc ſine ſpem me ferre tui, ſcelerique paratas

Si non vis pœnas tollere ; tolle ſcelus.

E L E G I A VII.

Amor B. V. MARIÆ deſideriis fovendus.

Deciperis, quicumque modum præſcribis amori :
Ille avidus nullum novit habere modum.

Nulla

Nulla est poscendi reverentia : pluribus instat :

Cumque illi obtuleris plurima , plura volet.

Immodico si forte rogas , quid fiet amori ?

Ars mea , quam poscis , suppeditabit opem.

Mille tuæ fac vota , fac altera mille MARIÆ :

Pluraque fac numerum non habitura suum.

Grana quis enumerat , Cereri dum fruge litatur ?

Quis sitiens pluvias computat hortus aquas ?

Et tibi religio est numero distinguere guttas ,

Spargis ubi placidam lacte Amarylli Palem.

Arida si paucis seges interlucet avenis ,

Impatiens parcam culpat arator humum.

Tu tua nec numero , nec limite vota coerce ;

Dives enim votis quilibet esse potest.

Quot cælum stellas , oculos tot amator habeto ,

Forma quibus Dominæ conspicienda tuæ.

Invideas , animo si quis majore MARIAM ,

Invideas , calamo si meliore colat.

Non ego conspicuos morer ambitiosus honores :

Non ego defossas scruter avarus opes ,

Si modo te cunctis præ vatibus auctius ornem :

Si modo te cunctis plus ego , Mater ! amem.

Tu mihi sola places , & digna videris amari :

Tu sola meo carmine digna cani.

Quo me cumque fero ; præsens tua semper oberrat ,

Incurritque oculis semper imago meis.

Sæpe mihi terris (dum vitæ ex ordine volvo

Facta tuæ) ferri : sæpe videris aquis.

Nec tot aquæ fluctus , nec humus tot parturit herbas ,

Quot fervent fibris abdita vota meis.

O me felicem! si sim tua, Virgo! carina;
 Si famuler plantis, herba terenda tuis.
 Præcipue dum templa peto, si flosculus ambit
 Crines, Diva, tuos; flosculus esse velim.
 Multa tua coram si lucet imagine cera,
 Artifici ceræ gratulor hujus api.
 Ante tuas lychnus si pendulus ardeat aras;
 Cor mihi quod tali non calet igne, queror.
 Thuris acerra suos tibi si submittat odores;
 Fumificus tota serpat & Æde vapor;
 Cur meus, exclamo, simili non liquitur æstu
 Spiritus, o crimen torpor inique tuum!
 Cur non sidereas ut fumus odoratus in auras
 Corpore consumpto non rediturus abit?
 Votivæ paries si fulget honore tabellæ;
 Quot mihi delicias una tabella facit!
 Sæpe loqui mecum, quamvis sit muta, videtur;
 Et me desidiæ sæpe monere meæ.
 Quid tuus, inquit, amor magna pro virgine tentat?
 Cur tuus in gelido pectore sanguis hebet?
 Ardet amans tormenta pati, lætusque triumphat,
 Si pœnis veniat forte probanda fides.
 Delicias in amore meo, vel præmia spectem?
 Hæc capiant alii; non ita mollis ego.

E L E G I A VIII.

*Amores B. V. MARIÆ securi, & deliciis
 affluentes.*

IDalios, quicumque volet, sectetur amores,
 Audiatur & leges, dure Cupido tuas.

Sup-

Supplicet hic falsæ toties delusus amicæ ,
 Delusam toties dissimuletque fidem.
 Alter in ingratos jaciatur convitia postes ,
 Molliat & blanda limina dura prece.
 Nos neque blanditias , neque jurgia dicere possi
 Novimus , aut Dominæ regna superba pati.
 Ille , vel ille suos pretio mercetur amores :
 Ambiat obsequiis ille , vel ille suis.
 Sit , qui sanguineo sibi vindicet ense puellam
 Improbis , & tanti damna pudoris emat.
 Me mea tam sævis subduxit vita catenis.
 Ah ! miser est , quem sic versat iniquus amor.
 Sæpe fuit laqueus merces extrema laboris !
 Sæpe fuit ferrum , sæpe fuistis aquæ.
 Magne Philistæis quisnam te , Samsø , manipulis
 Prodidit ? a Dalila proderis ipse tua.
 Securos placido ducebas pectore somnos
 In gremio blandæ desidiosus heræ.
 Et quis ibi insidias , quis ibi speraverit hostem ?
 Insidiæ tamen hic ; hic tamen hostis erat.
 Hostibus attonso te tradidit ipsa capillo ;
 Tradidit. Hoc tandem pulcher amator habes !
 Et fuerat forsitan jactura ferenda capilli :
 Lumina barbarica quis ferat hausta manu ?
 Sunt procul infesti nostris ab amoribus hostes :
 Nullus ibi fraudi est , insidiisve locus.
 Non amor hic ficto , non pax componitur ore ;
 Illecebræ infida prodicione vacant.
 Omnia perpetuis (expertos testor Amantes)
 Tempora blanditiis , tempora melle fluunt.

Bernardus de mille mihi sit testibus unus ,
 Ubera cui Virgo turgida lacte dedit.
 Cœperat ad statuam supplex orare MARIÆ ,
 Et facilem precibus sollicitabat opem.
 Cum subito exiliens dextræ de fonte papillæ
 Lacteus orantis fluxit in ora liquor.
 Ille novum spectans trepidis lac currere rivis ,
 Et lætum ignotas edere marmor aquas :
 Curre , ait , o ripis effuse patentibus amnis ,
 Et mea deliciis prolue labra tuis.
 Curre precor , nondum sitis est extincta bibendo :
 Fallimur ? ipse sitim , qui levat , humor alit.
 Ne mihi succensè lactenti , Mater , alumno :
 Magna quidem , sed non invidiosa , rogo.
 Quæ distenta suo genitrix neget ubera nato ?
 Sum tuus , hæc vestra est gratia , Natus ego.
 O quam pura mihi capitur jam mente voluptas !
 Hoc si gutta potest , Virgo , quid ipsa potes ?
 Plura loqui tentabat Amans , cum lingua repente
 Obruta deliciis , obruta lacte fuit.

E L E G I A I X.

Amori B. V. MARIÆ.

PAlma tua est, cœlestis amor ! quid amica minaris
 Sub juga me tandem mittere : promptus eo.
 Si quid opum nobis , si quid superestet honoris.
 Diripe : supremum jus modo victor habes.
 Fige meas terebræ geminatis ictibus aures :
 Totus sum nexu mancipioque tuus.

Per,

Perge tua nostram radice refigere linguam :

Officiosa tuæ fors tuba laudis erit.

Et geminos exculpe suis de sedibus orbes :

Obses erit fidei certus uterque meæ.

Palma tua est , cœlestis Amor ! me stringe , measque

Adde manus manicis , compedibusque pedes.

Jam Dominæ captivus ero , captivus JESU :

Christe meæ Dominæ victor es , illa mei.

Palma tua est , cœlestis amor ! molire triumphum ;

Io , io magna voce ; triumphe , cane.

Annuis ? ergo mei bona corporis ite sub hastam ,

Sub titulumque meæ currite mentis opes.

Siquis forte roget : quis vos transfixerit aures :

Virgineus terebra , dicite , fixit amor.

Siquis forte roget , quis vos expunxit , ocelli ?

Dicite , Virginæ nos amor hausit Heræ.

Si quis forte roget , fibris cur lingua revulsa ?

Virginis hoc dices esse faventis opus.

Palma tua est , cœlestis amor ! conscende jugales ;

Io , io , magna voce , triumphe cane.

I bonus , i velox , Divæ jactare memento ,

Quod de me spoliium victor , & arma refers.

Ille meis , dices , flammis accensus amator :

Ille mea fixus cuspide , Mater , habet.

Jamque tuos ardet vultus , præsentiaque ora :

Sæpe MARIA veni , clamat , Amorque redi.

Mox abit in planctus , mox fletibus increpat horas ,

Et nimium segnes temporis urget equos.

Hoc age , & o breve sit , curru rape in æthea amantē ;

Non veniet pompæ præda pudenda tuæ.

E L E G I A X.

*Animi corporisque bona a B. V. MARIA
merito sperantur.*

TE licet impietas juratum Numinis hostem
Fecerit, & prædam fæda libido suam,
Est tamen unde tibi veniat spes certa salutis,
Dummodo sit causæ Virgo benigna tuæ.
Protegit illa reos. Nec te tua crimina tangant,
Sint, licet, albentes usque secuta comas.
Da mihi Theophilum, quamvis perjurus, amicam
Rebus in extremis experietur opem.
Da mihi Pellagiam, quamvis obscæna, pudori
Consulet, & vitæ corriget acta suæ.
Denique quisquis erit Superum contemptor & æqui,
Officii fiet justitiæque memor.
Hei mihi! quam multos damnarat Judicis urna,
Ni bona præsentem Diva tulisset opem.
Dicitur horrifonos eludere fulminis ictus,
Cui tremulum lauri protegit umbra caput:
Non secus irati vitabit Numinis iram,
Patrona nixus Virgine quisquis erit.
Corporis ut mentis Virgo studiosa salutem
Curat, & in dubio est, hæc sit, an illa prior.
Hæc cæcis oculos: hæc surdis integrat aures,
Mutaque vocali temperat ora sono.
Si rediviva vocet manes in corpora, cernes
Concessam nulla lege redire viam.
Parcite, si vastam laudis diffusus in æqor
Huc illuc vento liberiore ferar.

Vallem cygnæam absumptis prope civibus urbem
Perdiderat cælo deteriore lues.

Non erat in medico , medica nec in arte levamen ;
Restabat summa Diva roganda prece.

Illam suam celfo Vallem respexit Olympo ,
Attulit & fractis sedula rebus opem.

Tota salutifero cinxit pomœria filo ,
Quaque tulit gressus , vita secuta fuit.

Protinus in tenues abeunt contagia ventos ,
Finitimisque lues cedere iussa locis.

Quondam sic etiam (res non indigna relatu est)
Quæ data Fulberto signa , salutis erant.

Ille siti , morbique gravi jactatus ab æstu ,
Nec procul a tristi limine mortis erat.

Ubera Diva dedit , neque enim tulit illa clientem ,
Ubera dum turgent plena , perire siti.

Et te , Kostka , thorus cum jam fatalis haberet ,
Adjuvit dextro numine Virgo parens.

Adfuit , inque manus puerum tibi cessit JESUM
Qui tibi de collo dulce pependit onus.

Nec mora : te medio rapuit discrimine morbi.

Hoc ego dum potiar pignore , morbe veni.

Et dubitamus adhuc votis ambire MARIAM ?

Ah ! nimiam segnes in bona nostra sumus.

E L E G I A XII

B. V. MARIA in morte suis opitulatur.

Causa suprema vocat: quid non metuamus Amantes?
Alea sollicita projicienda manu est.

Ferreus explorat vitas & crimina iudex.
 Ah! stupor est, causæ non timuisse suæ.
 Tu tamen una metus, tu spem Regina serenas,
 Atque ades in dubio fida patrona foro.
 Auxilioque venis pavidum miserata clientem,
 Cum pede mors mœstas pulsat acerba fores.
 Sedula pervigilas, ne quid malus audeat hostis:
 O quantum hæc teneræ cura parentis habet!
 Accipit in pullos animum gallina paternum,
 Vulture multiplices incutiente metus.
 Illa sonat raucum, versatque per omnia vultus,
 Dum sua sint tuto pignora clausa sinu.
 Aspice, maternas irrumpat ut agmen in alas,
 Seque velut fido papillione tegat.
 Milvus adest, rostroque; furens atque ungue timendus
 Comparat innocuo vimque metumque gregi.
 Huc oculos modo cauta parens, modo dividit illuc:
 Ut quicumque videt, dicere possit, amat.
 Cernis ut accendat cristatam in prælia frontem,
 Armatos stimulis exacuatque pedes?
 Ut sibi pugnaci placeat ferus indole milvus;
 Victus inquit primum, qua fuga monstrat, iter,
 Gallinæ si tantus amor succurrere pullis;
 Quanta sui Divæ cura clientis erit!
 Scire potes Brigitta: tuo nonne optima nato
 Adfuit, & promptam Virgo paravit opem?
 Viderat hostis atrox soles instare supremos:
 Advolat, & prædam, qua licet, inquit, agam.
 Quo ruitis damnata cohors? certamen & iras
 Ponite. Pro servo stat pia Diva suo.

Excubat , & custos lateri morientis inhæret ,
 Donec eum sensus destituatque calor.
 Donec corporeis animum complexa solutum
 Nexibus optato tollat in astra sinu.
 Res nova : ad æthereum tanta de Matre tribunal
 Ausa fuit rabida bellua voce queri ;
 Hanc sibi non æquam , partas sibi tollere prædas ,
 Injicere audaces in sua regna manus :
 Hanc primo gemitu , primo hanc clamore vocatam
 Quamlibet indignis semper adesse reis :
 Hanc nihil, aut minimum, quid jus det cuique, videre.
 (Verba velut dirum singula virus erant)
 Ibat adhuc in verba furor ; respondit JESUS :
 Nil bene non agitur , quod mea Mater agit.
 Huic divina suum cessit clementia sceptrum :
 Huic ego Judicii fræna regenda dedi.
 Dixerat. Inversis repetuntur tartara signis ,
 Tutaque sub Stygio quæritur orbe fuga.
 Longus ero , si pulchra brevi solatia tangam ,
 Mortis in extremo præbita sæpe metu.
 Ne per multa vager , de multis una puella est ,
 Innocuæ quondum cura fidelis ovis.
 Sueverat illa sacram dextra versare coronam ,
 Lanigeri tondent dum thyma læta greges.
 O quoties gestivit ovis balare , sacratas
 Rumpere palatu nec fuit ausa preces !
 O quoties viso lupo horruit orbe coronæ ;
 Obvia nec viso palluit agna lupo !
 Venerat ergo dies felicibus edita bigis ,
 Præmia qua cælo digna puella ferat.

Suppetias divina Parens latura puellæ ,
 Exiguam versus tendere visa casam ,
 Virginis incedentis erant tres , pompa , phalanges :
 Non facies illis una , colorve fuit.
 Prima coronatis ibat spectanda capillis :
 Pars rosa , pars violæ , pars hyacinthus erat.
 Altera flammivomas cœlesti lampades igne
 Prætulerat lauri fronde revincta caput.
 Tertia quæsitæ gestabat sanguine palmas ,
 Quem pro defensione relligione dedit.
 Pandetuas , o caula , fores , admitte MARIAM !
 Altera jam dici Virginis aula potes.
 Intulit ipsa suas agresti limine plantas ;
 Visus & ætherea luce nitere locus.
 Nec mora : Virgineis animam deponit in ulnis ,
 Funere tam fausto digna puella rapi.
 O sinus ! o faciles currus ! o digna triumpho
 Fercula , Cæsaribus , Roma , negata tuis !
 Forte rotas auro rigidas gemmisque parabas ,
 Aut ebur , aut nivei forte coloris equos ;
 Sed modo contractos currus , axesque videbas ;
 Et modo pro lauro mœsta cypressus erat.
 At quem diva suis indulxit amica triumphum ,
 Ille , vel invita morte perennis erit.

E L E G I A XII.

*Sacrum sui Clientis cadaver B. V. MARIA
 custodit.*

CRederet hoc quisquam , dum fatis cessit amator ,
 Virgineus cineri spirat inustus amor.

Quam-

Quamvis humanum sit pulvis & umbra cadaver ;
 Ista ministerio pars quoque functa suo est.
 Est aliquid Dominæ votivam ferre corollam,
 Illius & blanda gesta sonare lyra.
 Est aliquid victu genium fraudare diurno ;
 Sol quoties roseis Sabbata portat equis.
 Officii pars nulla suo non fœnore constat ;
 Et referunt census singula pensâ suos.
 Talis in infami Virgo fuit ipsa Latrone :
 Hinc , precor , obsequii præmia disce tui.
 Venerat in tristem non excensurus arenam :
 Collaque jam gladio jamque daturus erat.
 Tum miser agnovit , toties quem fugit amicum ;
 Ultorem certe post caput esse Deum.
 Hæc equidem merui ; Virgo sanctissima , dixit :
 Sit mea , fac , tali culpa soluta nece.
 Sabbata jejuni transegimus ; hæc quoque nostras
 A latrociniis continuere manus.
 Ista tuus præscripsit amor solemnia nobis.
 Sic ego , si memini , religiosus eram.
 Pro quibus officiis , tumuli mihi confer honorem ;
 Ne jaceam mediis triste cadaver agris.
 Dixerat. Emoritur. Lato jacet æquore campi
 Truncus , & alitibus præda cibusque datur.
 Nox erat , & tenebræ : circum , supraque corusco
 Lumine funestus fulgere visus ager.
 Cœlitibus Regina gradum stipantibus infert ,
 Ne suus extincto debitus absit honos.
 Illa caput trunco digitis solertibus aptat :
 Major inest collo , quam fuit ante , decor.

Corpus & Ossa novo pariter composta feretro
 Regia feralis purpura pannus obit.
 Mox tulit exequias cœlestis turba , novamque
 Sandapilam pars hæc gestat , & illa faces.
 Adstitit ut portis , vigiles stupuere : nec ullus ,
 Quisve ferat , novit , cuive feratur honos.
 Pande fores custos , dixit Regina , latroni
 Urbs quæ vestra negat , debita justa damus.
 Ite citi ! neglecta suo date membra sepulchro ,
 Et pretium meritis æqua rependat humus.
 Sic coluisse juvat tenui mea Sabbata cultu ,
 Et vacuum culpis hunc tenuisse diem.
 Tu quoque dic quantos tuleris Guttere favores ,
 Dissecuit vitæ mors ubi fila tuæ.
 Non erat , exanimem quo te velare sodalis
 Possit , & extremam quo tibi ferret opem.
 Sindona fert Virgo , textit quoque sindone funus ,
 Quid faciat nato blandius ulla Parens ?
 Et fuit in Belgis juvenis , quem Diva clientem
 Unum de numero jusserat esse suo.
 Dixerat emoriens ; cum frigidus efferar isthinc ,
 Ibit & in funus tota juventa meum.
 Tunc cancellatæ me sistite Virginis Ædi :
 Hujus eram vivus : mortuus hujus ero.
 Prima MARIA meos , in vere ætatis , amores
 Abstulit ; hos tumulo servet & illa meo.
 Sæpe dati nobis inter convivia flores ,
 Sertaque de violis addita , deque rosis.
 Hæc ego Virgineas (Superi vos testor) ad aras
 Non intermissa religione tuli.

Dixit : & in medio vitam sermone reliquit
 Parte sui moriens , parte superstes amans.
 Vidimus institui longam pro funere pompam ;
 Et quidquid pietas addit , & addit honor.
 Ventum erat ante tuos , Mater dulcissima postes ;
 Funebri injecta substitit ordo mora.
 Scilicet augusta quæ majestate sedebas ,
 Protinus erecto es surgere visa pede.
 Visa super fœretrum fortunatumque clientem
 Fausta precaturas imposuisse manus.
 Finiturus eram , nisi me revocaret Alanus ,
 Cujus ab interitu fulgida dextra fuit.
 Jurasses anteire nives , anteire ligustra ,
 Affuetam Dominæ texere ferta manum.
 Nec mihi parva fides. Hæserunt aurea labris
 Lumina , Phœbea lucidiora face.
 Hoc decus emeruit facundæ gratia linguæ ,
 In titulos , Virgo , non nisi nata tuos.
 Quis modo virginei tumulo me sistat Alani ,
 Mille manu spargam lilia , mille rosas.
 Ille animum tenero devovit ab ungue MARIÆ :
 Et me aliquis tumulo lilia ferre vetet ?
 Ille suum Dominæ pro virginitate cruorem
 Sæpius optavit fundere : fundo rosas.

E L E G I A X I I I .

B. V. Maria Clientem suum lustralibus flammis liberat.

CUM vitæ jam fila tuæ , extremamque totondit
 Non exorato forsæt Parçã comam :

Si te durus habet lustrali carcer in igne ,
 Et culpæ pœnas exigit ille tuæ.
 Ad cœlum faciles aditus per inania quæres
 Vota ; tenax iræ Numen , & ignis erunt.
 Flebis ; & absument longos incendia fletus ,
 Dum vitæ labem diluat acta dies.
 Parce metu : metamque tuis , & tempora pœnis
 Ponet , & ultori jura MARIA foco.
 Causa perorata est : tristes absceditej flammæ :
 Vincula captivo Tartare ! solve tuo.
 Crimina si numeres , at ego suffragia nectam ,
 Quæ pia pro misero Diva cliente dabit.
 Indultum est opibus ? vitam castigat egestas ,
 Regia quam vita paupere Virgo tulit.
 Gressibus erratum est ? gressus appende frequentes
 Et Solymæ tritam per loca Sancta viam.
 Peccatum est oculis ? oculos appende , quibuscum
 Caste pudor nunquam lis fuit ulla tibi.
 Audior : & posita mitescit compede carcer ,
 Ignis & ille atrox incipit esse pius.
 Rem propior tango , testem se Roma professa est,
 Gestit in hac Musæ parte favere meæ.
 Festa diesaderat , qua terris , Virgo , relictis
 Regnat , & imposito vindicat astra pede.
 Laudibus , & pompa talem celebrare triumphum
 Roma ! tuis ingens Patribus ardor erat.
 Ista ferunt visos inter solemnia Manes ,
 Virginis ad sacras percipitare fores.
 Quo vos ? (qui tenues vidit sine corpore vitas)
 Inquit , & ad Superos unde tenetis iter ?
Nos

Nos hodie flammis (flammam accendimus ipsi)
 Libera Virgineo turba favore sumus.
 Nos ideo densis ad sancta altaria turmis
 Tendimus. Huc pietas officiumque vocat.
 Pars grates , pars vota feret , pars carmina dicet :
 Pars canet exilii tempora lapsa sui.
 Oscula pars dextræ figet , pars oscula lævæ ,
 Quæ nos e mediis eripere focis.
 Trans cineres sic fida suum protendit amorem
 Mater , & imperii jura benigna sui.
 Ultima , Virgo , meæ cum mors advenerit horæ
 Linea , judicii prima futura mei.
 Ne , precor , o pigeat famuli meminisse ; cupivit
 Esse bonus , si non optimus ille fuit.
 Forte , quod heu ! timeo , lentis ardoribus urar.
 Grande malum , lenta flamma ferenda mora.
 Ah potius dum fata sinunt , me lustret amoris
 Igne sui JESUS , igne MARIA sui.

E L E G I A X I V.

Perseverandum in amore B. V. MARIÆ.

DOnec amans sacri metam contigat amoris ,
 Nulla vacet cursu , nulla labore dies.
 Durat amor longum. Circo discedat ab isto ,
 Quem vires , animi destituitque vigor.
 Currite vos , quibus astra favent , quibus ardet amoris
 Lampas inextincta conspicienda face.
 Sic pugil ad palmæ volat indefessus honores :
 Sic æterna ferox prælia victor amat.

Sic

Sic celer astriferum Titan emensus Olympum ,
 Altera jam lassos ad juga cogit equos.
 Aspice Penelopen , tela quam sudet in una ,
 Quæ data connubii pignus , & obses erat.
 Nocte retexit opus , tota quod luce paravit ;
 Nec lassant viduas bis duo lustra manus.
 Felices nimium , quos nulla ab amore reclinant
 Otia , quos nullo dividit hora die.
 Quos neque degeneres annis labentibus ætas ,
 Quos neque degeneres fors minus æqua facit.
 Eventura cano. Cursu vos magna peracto
 Palma manet , tanto digna labore peti.
 Palma manet , quam nec Boreas , nec Syrius uret ,
 Olim victrices implicitura manus.
 Diva tuo fidum fac me constanter amori ,
 Et mea , fac , nullis flamma tepescat aquis.
 Isacides potuit septenas ordine messes ;
 (Solamen pretium forma Rachelis erat)
 Isacides potuit tam longos ferre labores ;
 Spes tamen optatas sic quoque lussit hymen.
 Trux socer & leges , totidem præscribit , & annos :
 Accipit & leges , & data iussa gener.
 Una Rachel solesque breves , breve frigus , & æstum ,
 Una Rachel curas , & leve reddit onus.
 Non ego , virgo , tuos rerum pulcherrima vultus ?
 Non ego te forti pectore , Mater , amem ?
 Ah ! lapis est , quicumque tuos non foverit ignes :
 Hos mihi dum dederis , præmia nulla velim.
 Nec moror in longam fila extendenda senectam ,
 Dum mea vita tuo spiret amore , fat est.

Exiguis vitæ spatiis æquabit amantem
 Secula , qui constans , qui bene fidus amat.

E L E G I A X V.

*Mirum in Cælo gaudium ex aspectu B. V.
 MARIÆ.*

Sic est : Parthenicos invitat ad astra Clientes ,
 Candida quæ puro semita lacte nitet.
 Hic Deus, hic omne est, quo mens expleta triumphet,
 Et desideriis ponat avara modum.
 Numinis aspectu quicumque fruuntur amantes ;
 Plenius ex Ipso gaudia fonte bibunt.
 Altera lætitiæ Christus seges , altera Virgo :
 Quæ miro Divos frontis honore capit.
 Quantum pulchra suæ concedunt sidera Lunæ ,
 Dum pleno niveas spargit ab orbe faces ;
 Tantum præ Superis , & majestate coruscet ,
 Eminent & formæ dote MARIA suæ.
 Illius e vultu totus pendebis amator.
 Hæc est lætitiæ scena parata tuæ.
 Sive suos oculos in te Regina moretur ;
 Hujus in aspectu sive morere tuos ;
 Semper erunt flammæ , quæ te feliciter urant :
 Semper erit , qui te nectare pascet , amor.
 Hæc ego magna voco , quamvis majora supersint ,
 Quæ de Virginæo gaudia corde fluunt.
 Dulce cor , immenso late spectabile cœlo ,
 Quam rapis , arcanas quando recludis opes !
 Da veniam cœlestis amor , si præterit arcum ;
 Præterit , & flammæ si mea Musa tuas ,
 Hæc

Hæc Dicent alii , qui te sensere , probantque
 Quas cor nunc vires , & tuus ignis habent.
 Noverat hæc Juvenis , qui captus amore videndæ
 Virginis , orbari lumine sponte tulit.
 Orbis , & ille fuit (quis lus amoris ?) ocello :
 Fulgida quo Dominæ viderat ora suæ.
 Scilicet augustum nequit perferre nitorem :
 Tantus honor formæ , gratia tanta fuit !
 Hei mihi , dixit amans , oculus cur permanet alter ?
 Una dies pandit , nox tegat una , duos.
 Diva parens , dextro concede , quod ante sinistro :
 Non ero de nihilo cæcus amator ego.
 Sistitur ergo favens iterum Regina clienti ,
 Lumine sidereas ejaculante faces.
 Conspicit ille suæ vultus impune patronæ ;
 Raptaque lux oculo , quæ fuit ante , redit.
 Quare Parthenici longum florete Sodales :
 Vos ! quibus a puro pectore venit honos.
 Cœlestes oculis decerpite semper amores ,
 Quos parit aspectu pulchra MARIA suo.
 Blandaque virgineo manans e corde voluptas
 Influat in vestros amplior usque sinus.
 Sat mihi , dum liceat primis contingere labris
 Hos , mea qui toties ara fuere , pedes.
 Hactenus optatum fulcavimus æquor , amantes ,
 Vos date navigio debita ferta meo.

ANTONII DESLIENS

E SOCIETATE JESU

DE

ANGELI TUTELARIS
CULTU.

E L E G I A.

ANGELICUM quibus officii ve-
nereris Achatem ,
Auspikor : auspiciis plaude Ju-
venta meis.

Scilicet hæc artis lætissima janua nostræ ,

Mille boni causas , mille salutis habet.

Incipe parve puer Custodem agnoscere cultu ,

Aurea dum primi tempora veris eunt.

Ductus amore tui desertis advolat astris.

Et tuus in terris sustinet esse comes.

Et tibi cœlestes paulatim infundere sensus ,

Inferius curis non putat esse suis.

Ordiam a primo surgentis lumine solis :

Successum spondet , quod bene cœpit , opus.

Si quis ab ignavo jubeat te surgere somno ;

Custodis , dicas , sunt ea jussa mei.

Eripe te thalamo : cœlo tua lumina tolle :

Tendit iners illis vincula lenta sopor.

Mox cape cum tunicis metuentem crimina vultum ,

Et vitium nudi corporis omne cave.

Anton. Desliens.

H

Est

Est tibi , ni fallor , modico brevis ara paratu :
 Huc animi primas , fer tua dona , preces.
 Jam bene præterii , dices , sine crimine noctem :
 Quam nox fausta mihi , tam sit amica dies !
 Ita datur , forsan non exhibitura sequentem :
 Tu rape non segni , quod feret illa , manu.
 Attentum studiis me sol , & Dive videbis :
 Pars mihi de tota non cadet ulla die.
 Recte habet : orasti. Musis aspirat Eous ,
 Deque novem jam te convenit una foror.
 Utile sit , faustumque precor. Sic annuat æther :
 Primaque sit studiis cura , Tonantis honor.
 Est , cui mens variis improvida flexibus errat ,
 Quoque parat cursum vertere , cæca via est.
 Scire cupit , quo nempe sciat : quid vanius isto ?
 Quid nisi ventosæ femina mentis alit ?
 Et scire alter amat , toto clarescat ut orbe ;
 Monstretur digito , turbaque dicat : Hic est.
 Res est , crede , levis volucrique simillima fumo
 Gloria , quam populi plausus , & aura facit.
 Æstimat alter opes , pretium non vile laborum :
 Tu melius , pretium vile putabis opes.
 Turpe suis Numen non proposuisse camœnis :
 Turpe operam frustra prostituisse suam.
 Si tibi difficilis , vel res erit ardua captu ;
 Consule : ab Angelico lumine lumen erit.
 Nec tua perpetuis sudet mens anxia curis ,
 Da leve nescio quid submedicumque preci.
 Audio : nolla sonat , Latiae pete castra Minervæ ,
 Ut ruit audita miles ad arma tuba.

Custodique tuo meritum de vertice honorem
 Sive domo egrediens , sive reversus , habe.
 Numen adi , si templa tuæ vicina palestra ,
 Non habeant clausas ad tua vota fores.
 Dumque subis classẽm , quot habet tua classis alum-
 nos :

Sponte tot Aligeris exhibeatur honor.
 Et dices : Salvere loci , facer , Angele ! præses
 Te jubeo , Musis velificare meis.
 Vosque duces Genii stillate clientibus undam ,
 Quæ ruit e summi vertice missa jugi.
 Qua simul ac solers tinget sua labra Juventus ;
 Eloquii fundet flumina larga sui.
 Ecce Magister adest , linguis animisque faveto
 Sedulus , & Divos ad tua pensa voca.
 Si sapias , totus pendebis ab ore loquentis :
 Ad sophiam cunctis hæc via fecit iter.
 Quid si præcipiam , fufas mens provida curas
 Contrahat , emotis dum sonat hora rotis ;
 Angele , dic , fuit hora meis quæ candida votis ;
 Candidior semper candidiorque fluat.
 Scis , quibus insidiis , Stygio petar unus ab hoste ;
 Insidiæ per te deficientque doli.
 Crede mihi , feret auxilium ; seu tendis in hostem ,
 Seu fociis media prælia classe moves :
 Seu perarare leves hoc sub censore tabellas ,
 Seu libet Aoniis neçtere verba modis.
 Finis adest classi : jam stat facturus ad aras
 Mysta : ministerio fungere rite tuo.

Inspice, quo properes, nihil hic nisi grande paratur
 Majestas illo sistitur ampla loco.

Vade, sed ingenuos æquo pede divide passus,
 Quos tuus observat, subsequiturque comes.

Protinus ex imis vibres tua vota medullis,
 Præstet & officium mensque genuque suum.

Sint procul a nobis juvenes, qui templa frequentant,
 Porcus ut immundam sordidus intrat haram.

Casti placent Superis: casta tu mente precare:
 Ingenuas sedes exigit illa preces.

Isthic cum socio nutus conferre loquaces

Sit pudor, & vetitis addere verba jocis.

Attonitos perhibent se circum altaria Divos

Fundere, dum Mystes pane meroque facit.

Nec te cœlituum, nec te reverentia tangat
 Numinis? o aris debitus horror ubi est?

Angelus ultor adest, mœstus nisi facta retractes;

Quamque pius Custos; tam ferus ultor adest.

Hoc age. Quam patiens Solymis exhaustit JESUS,
 Ante oculos veniat pœna cruenta tuos.

Hic ego te mœsta cum Virgine ferre dolores,

Hic ego te planctus ingeminare velim.

Ah! lapis es, si Matre pati patiente recusas;

Si cohibes gemitus, Matre gemente, tuos.

En tibi materiam, qua sit texenda corona

Virginis, & quali deproperanda rosa.

Hæc foret o utinam votis conferta pudicis,

Gratior in terris nulla corona foret!

Aliger angustas orator missus ad aures,

Pauca quidem pro te verba, sed apta feret.

Hanc

Hanc tibi qui mittit , dicet , Regina ! coronam ,
 Accipias , supplex , ut sua dona , rogat.
 Ut reor , oblatum non adversabere munus ,
 Auctoris carum quod tibi fecit amor.
 Sic tempus precibus , voto sic supplice duces ,
 Dum mystæ verbis dicitur : Ire licet.
 I bone ! teque tuus per compita trita reducat
 Angelus , a propria duxit ut ante domo.
 Quæ prius exposui , medio , fac , sole sequaris
 Jussa , per incæptam doctior ire viam.
 Et modo da requiem , sua da modo tempora Musis ;
 Grata quibus modicæ sunt alimenta vices.
 Cum sol præcipitat cœlo , tua facta revolve ,
 Et quibus adfuerit laus ratioque , vide.
 Nil impune feras ; nec sit levis error inultus :
 Ipse tibi Judex , testis , & actor eris.
 Da breve propisito spatium : da lumina somno ,
 Qui tibi deterfo crimine dulcis erit.
 Denique sic illo sub Præsïde vive camœnis ,
 Nulla velut vitæ meta suprema foret.
 Sic etiam vigila quamvis attentus in horam ,
 Cœna foret hæc vitæ meta suprema tuæ.

INDEX ELEGIARUM

LIBRI PRIMI.

E LEGIA I. <i>Sibi, & Lectori B. V. MARIE presidium postulat.</i>	Pag. 7
ELEG. II. <i>Pueritia B. V. MARIE dicanda.</i>	8
ELEG. III. <i>Texitur corona B. V. MARIE lectione Rosarii.</i>	10
ELEG. IV. <i>Ineunda a puero Sodalitas B. V. MARIE.</i>	11
ELEG. V. <i>Quibus officiis totius diei decursu B. V. MARIA demerenda.</i>	14
ELEG. VI. <i>Colendum B. V. MARIE Nomen.</i>	16
ELEG. VII. <i>Colenda B. V. MARIE imago.</i>	17
ELEG. VIII. <i>Cultui B. V. MARIE Sabba- to vacandum.</i>	19
ELEG. IX. <i>Per frequentem S. Eucharistie sum- ptionem cultus exhibendus B. V. MARIE.</i>	22
ELEG. X. <i>B. V. MARIE injecta brachio ca- rena sese mancipat.</i>	24
ELEG. XI. <i>Dies B. V. MARIE cultui non imbensa, vespere deploranda.</i>	26
ELEG. XII. <i>Festi dies B. V. MARIE colendi. Concipitur B. V. MARIA.</i>	27
ELEG. XIII. <i>Obsequia Angelorum erga natam B. V. MARIAM.</i>	28
ELEG. XIV. <i>Exercitationes B. V. MARIE ad Salomonis templum.</i>	30
ELEG. XV. <i>B. V. MARIA Elisabetham visitat.</i>	33
ELEG. XVI. <i>B. V. MARIA JESU Christi Mater.</i>	34
ELEG. XVII. <i>B. V. MARIA templo Jeroso- lymitano mulierum more se sistit.</i>	35
ELEG. XVIII. <i>Amisio pueri duodennis.</i>	36
ELEG. XIX. <i>B. V. MARIA in Calvaria mon- tem tendit.</i>	40
ELEG. XX. <i>Fusus B. V. MARIE.</i>	42
ELEG. XXI. <i>B. V. MARIA in cælum assumitur.</i>	44

INDEX ELEGIARUM.
LIBRI SECUNDI.

	Pag.
E LEGIA I. <i>Ad B. V. MARIAM, quæ nomine Marris Misericordiæ in Bruxellensi So- cietatis JESU templo colitur. Votum pro Bruxellensibus anno 1636.</i>	47
ELEG. II. <i>Votum pro Adolescentulo B. V. M. Sodalitium ineunte.</i>	50.
ELEG. III. <i>Aceps ob amissam falconem patibulo addictus, voto B. V. HALLENSI nuncu- pato & falconem, & vitam recuperat.</i>	Ibid
ELEG. IV. <i>Parthenici clientis ad B. V. M. ædem sub noctem properantis vota.</i>	53
ELEG. V. <i>Ad B. V. M. pro obrinendo JESU amore.</i>	55
ELEG. VI. <i>Clientis Parthenicus e purgantibus flammis opem B. V. M. sibi deposcit.</i>	56
ELEG. VII. <i>Ad B. V. M. pro felici morte impetranda.</i>	58
ELEG. VIII. <i>Votum B. V. M. dum Parthenici Sodales ad Poetarum lectionem accinguntur.</i>	59
ELEG. IX. <i>B. V. M. de vitæ statu consulenda.</i>	62
ELEG. X. <i>Peregrinationes sacræ.</i>	64
ELEG. XI. <i>De B. V. LAURETANA.</i>	Ibid.
ELEG. XII. <i>De B. V. MONTIS-ACUTI.</i>	67
ELEG. XIII. <i>De sacro Cereæ ope B. V. M. Arcebatibus submisso.</i>	69
ELEG. XIV. <i>De B. V. a SABULO, quæ Bru- xellæ anno 1348. coli cepta est.</i>	72
ELEG. XV. <i>De B. V. ESQUERMENSI ad Insulam.</i>	74
ELEG. XVI. <i>De B. Virgine FOYENSI.</i>	77
ELEG. XVII. <i>De imagine B. V. M. in nemore Ill. striffimi Ducis Arschotani per Vallen- cenenses Societatis JESU discipulos intra quercum anno 1625. Nonis Augusti col- locata, quam & Bonæ Spei Dominam nuncuparunt.</i>	79

INDEX ELEGIARUM
LIBRI TERTII.

	Pag.
ELEG. I. <i>De Parthenici Sodalit nomine sibi gratulatur.</i>	83
ELEG. II. <i>Ad JESUM pro B. V. MARIA sibi in Matrem concessa.</i>	89
ELEG. III. <i>Renovandum quor annis Parthenici cultus propositum exemplo Duacensium.</i>	86
ELEG. IV. <i>Absit inertia a cultu B. V. M.</i>	88
ELEG. V. <i>B. V. MARIE cum ingrato cliente expostulatio.</i>	90
ELEG. VI. <i>Desertæ B. V. MARIE Clientem pœnitet.</i>	92
ELEG. VII. <i>Amor B. V. MARIE desideriiis fovendus.</i>	94
ELEG. VIII. <i>Amores B. V. MARIE securi, & deliciis affluentes.</i>	96
ELEG. IX. <i>Amori B. V. MARIE.</i>	98
ELEG. X. <i>Animi corporisque bona a B. V. M. merito sperantur.</i>	100
ELEG. XI. <i>B. V. MARIA in morte suis opitulatur.</i>	101
ELEG. XII. <i>Sacrum sui clientis cadaver B. V. M. custodit.</i>	104
ELEG. XIII. <i>B. V. MARIA Clientem suum lustralibus flammis liberat.</i>	107
ELEG. XIV. <i>Perseverandum in amore B. Virginis MARIE.</i>	109
ELEG. XV. <i>Mirum in cælo gaudium ex aspectu B. V. MARIE.</i>	111
ELEGIA <i>De Angeli Turelaris cultu.</i>	113

F I N I S.

www.books2ebooks.eu